ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑ

ΝΕΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ
Δ)σις: Βασιλίσσης Ὄλγας 67
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ἔτος δεύτερον—Ἀρ. φύλλου 19
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ· 1,50
10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κυρ. Γιωάν. Σουζουμάν
Δημογέρων
Τσιμισκή 31 Θεσσ/κη

ΑΤΣ ΜΕΖΑΡΙ ΓΙΟΚ!...

Οἱ πολιτικοί μας ἡγέται τῆς Κυβερνήσεως, μᾶς τὸ λένε καθαρά. Καὶ ἐπίσημα. Ὅτι στὸ χωριό, ὅλα τὰ ἔχουν...

Καὶ τὸ λένε μὲ τόση εὐκολία, ποὺ λὲς καὶ θέλουν νὰ κάνουν καὶ τοὺς πιὸ πλουσίους τῶν πόλεων νὰ πιστέψουν, ὅτι κάνουν μεγάλο σφᾶλμα ποὺ δὲν ἀφήνουν τὶς βίλλες των, τὰ πούπουλα καὶ τὰ σαλόνια τους καὶ τὰ γλέντια τους, καὶ νὰ πᾶνε στὸ χωριό, νὰ ζήσουν ἀκόμα καλύτερα...

Ἀλλά, ἀλήθεια, πρέπει νἄχουν μεγάλα ἀποθέματα ζεμανφοτισμοῦ οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ὅσα τοὐλάχιστον εἶναι καὶ τὰ ἀποθέματα τῆς ἀφελείας ἐκείνων ποὺ τοὺς πιστεύουν, καὶ τοὺς ἀκολουθοῦν, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἀνεβαίνουν στὸ ἱερὸ βῆμα τῆς Βουλῆς, καὶ νὰ λένε, ὅτι οἱ πεινασμένοι καὶ ἐξαθλιωμένοι ἀπὸ τὴν φτώχεια ἄνθρωποι τοῦ μόχθου, οἱ κατασπαραγμένοι ψυχικὰ ἀπὸ τὶς στερήσεις ἀγρόται μας, οἱ σακατεμένοι ἀπ' τὴ δουλειὰ δίχως ἀνταμοιβή, εἶναι ἀξιοζήλευτοι γιὰ τὴν ζωὴ ποὺ κάνουν.

Αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Πρωθυπουργός, μᾶς τὸ εἶπε σὲ ἐπίσημο λόγο του, ἐδῶ στὴ Θεσσαλονίκη, ὅτι, τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τοῦ λαοῦ μας, ἀπὸ 215 δολλάρια τοῦ 1955, ἀνήλθε σὲ 280 δολλάρια τὸ 1958 καί, ὅτι, ἡ Ἑλλάς, εἶναι ἡ τρίτη ἢ τετάρτη μεταξὺ τῶν χωρῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ἀπὸ ἀπόψεως ρυθμοῦ αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος καὶ ἡ δευτέρα ἢ τρίτη, ἀπὸ ἀπόψεως σταθερότητος τιμῶν!

Καὶ τὸν ἐρωτοῦμε, δίχως βέβαια νὰ περιμένουμε ἀπάντησιν. Τίνος εἰσόδημα κ. Πρωθυπουργέ, εἶναι αὐτό; Εἶναι τῶν ἀγροτῶν; Εἶναι τῶν ἐργατῶν; Ἢ μήπως εἶναι τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνέργων Ἑλλήνων, ποὺ σὺν τῷ χρόνῳ πληθύνονται;

Ἀλλά, πῶς θὰ μποροῦσε ὁ θεατρῖνος νὰ παίξῃ τὸν ρόλον του, μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ θεάτρου, ἐὰν δὲν εἶχε γύρω του θεατὰς νὰ τὸν βλέπουν, νὰ τὸν ἀκοῦνε, νὰ τὸν θαυμάζουν, νὰ τνὸ χειροκροτοῦν;

Καὶ πῶς θὰ μποροῦσε καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ Ὑπουργοί του καὶ ὅλοι οἱ συνεργάται του, νὰ ὁμιλοῦν ἔτσι καὶ νὰ μᾶς κοροϊδεύουν φανερά, ἐὰν δὲν ἤξεραν, ὅτι, ὁ λαὸς αὐτός, ἔφθασε σὲ τέτοιο χαμηλὸ ἐπίπεδο ζωῆς, ὥστε ἔχει χάσει τὴν ζωτικότητά του καὶ τὸν κοινωνικὸ προσανατολισμό του, ποὺ δὲν μπορεῖ πλέον νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ὕψος τῆς ἀθλιότητος τὴν ὁποίαν ζῇ;

Εἰς τὴν τουρκικὴ φιλοσοφία τοῦ λαοῦ, ὑπάρχει καὶ μιὰ παροιμία, ποὺ λέγει: Ἄτς μεζαρὶ γιόκ! - Μνήματα ἀπὸ νηστικοὺς δὲν ὑπάρχουν. Μήπως αὐτὸ ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις, ὅταν λέγει, ὅτι ὁ λαὸς εἶναι καλά;

Διότι, πράγματι: Ὅπου καὶ ἂν πᾶμε στὰ χωριά, οὔτε τάφους ἀπὸ νηστικοὺς βλέπουμε, οὔτε καὶ νεκροὺς ἀπὸ τὴν ἴδια αἰτία, ἀκοῦμε νὰ κλαῖνε.

Βλέπουμε ὅμως κάτι ἄλλο. Τρομακτικώτερο. Βλέπουμε τὸν ὑπερήφανο ἀγροτικὸ λαό, νὰ σταλίζῃ στὰ καφενεῖα καὶ στὰ πεζούλια τῶν προαυλίων, χωρὶς δεκάρα στὴν τσέπη τους, ἀποσκελετωμένους ἀπὸ τὸν ὑποσιτισμὸ καὶ ἀναποφασίστους ἀπὸ τὴν ἀπόγνωση.

Καὶ θὰ ποῦμε ἀκόμα, τώρα, μὲ τὴν εὐκαιρία καὶ τοῦ καιροῦ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πρὸς
Τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἐγκρίτου Ἐφημερίδος «Ἀγροτικὰ καὶ Ἐργατικὰ Νέα» τῆς Χαλκιδικῆς.

ΕΝΤΑΥΘΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Κάτοχος τῆς ἀπὸ 21.12.1959 Ἐπιστολῆς σας, ὀφείλω κατ' ἀρχὴν νὰ σᾶς σγχαρῶ καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύεται γιὰ τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὰ προβλήματά των. Πιστεύων ἀκραδάντως εἰς τὸ ἐπωφελὲς ἔργον τοῦ Τύπου διὰ τὴν προβολὴν τῶν κοινωνικῶν θεμάτων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ζητημάτων τῶν ἀνθρώπων τοῦ μόχθου θὰ φροντίσω νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμίαν σας, ἀναφερόμενος εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐργατοϋπαλλήλων τῆς Θεσσαλονίκης ποὺ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ἐκπροσωπῶ καὶ γενικώτερον τῶν ἐργαζομένων τῆς Χώρας.

Μὲ ἐκτίμηση
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Πρόεδρος Ε.Κ.Θ.

Προκειμένου νὰ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις μου ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων τὰ ὁποῖα μοῦ ἐτέθησαν, θὰ πρέπει νὰ καθορισθῇ ἡ θέσις τῶν ἐργαζομένων ἐντὸς τῶν σημερινῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ δυνατοτήτων τῆς Χώρας. Εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι εὑρίσκονται εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως ἀμοιβῆς καὶ συνθηκῶν ἐργασίας, εἰς θέσιν δυσανάλογον πρὸς τὴν προσφορὰν των εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀνόρθωσιν τῆς Χώρας. Διότι ὁμολογουμένως καὶ διὰ τῆς προσφερθείσης παρ' αὐτῶν ἐργασίας συνετελέσθη ἡ ἀνασυγκρότησις. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς πολλοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἀνάγονται εἰς τὴν μορφὴν τῆς οἰκονομίας, τὴν σύνθεσιν τῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς τὴν νοοτροπίαν τοῦ ἐργοδοτικοῦ κεφαλαίου, ὡρισμένων ἀρμοδίων καὶ μέχρις ἑνὸς σημείου καὶ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν συδικαλιστικὴν κατάστασιν.

Τὸ Ἐργατικὸν ἡμερομίσθιον καθορίζεται βάσει τῶν ἐθνικῶν συλλογικῶν συμβάσεων ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατώτατα ἡμερομίσθια, τὰ ὁποῖα σήμερον εἶναι 47,50 δρχ. διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 36 δρχ. διὰ τὶς γυναῖκες. Πέραν τῶν κατωτάτων αὐτῶν ἡμερομισθίων κατὰ κλάδον, διὰ ἰδιαιτέρων κλαδικῶν συμβάσεων, ρυθμίζονται τὰ ἡμερομίσθια, τὰ ὁποῖα ποικίλουν διὰ τοὺς ἐργαζομένους τῶν κλάδων.

Γεγονὸς εἶναι, ὅτι τὰ καταβαλλόμενα ἡμερομίσθια εὑρίσκονται εἰς χαμηλὸν ἐπίπεδον ἔναντι τῶν ἡμερομισθίων ἐπιχειρήσεων ἐγκατεστημένων μὲ εἰδικευμένο ἐργατικὸ προσωπικὸ καταβάλλονται ὑψηλὰ ἡμερομίσθια διότι ἡ ζήτησις τῆς ἐργασίας εἶναι μεγαλυτέρα τῆς προσφερομένης. Εἰς τὴν χώραν μας μὲ τὰς χιλιάδας τῶν ἀνέργων καὶ ὑποαπασχολουμένων ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας εἶναι μικροτέρα. Ἀκόμη ἡ μορφὴ τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰς χώρας αὐτὰς εἶναι διαφορετική. Διότι πρόκειται περὶ τεραστίων βιομηχανιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀναμένουν νὰ προσπορισθοῦν τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν κερδῶν τους ἀπὸ τὴν ἐργασία τῶν ἀπασχολουμένων σ' αὐτές. Στὴν χώρα μας ἡ ἀναχρονιστικὴ μορφὴ τῶν μικροεπιχειρήσεων καταλήγει εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων διότι ὁ συναγωνισμὸς θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῶν ἐργαζομένων ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς Ἐπιχειρήσεως ἢ ὁ πλουτισμὸς τοῦ Ἐπιχερηματίου. Φυσικὰ τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα συλλογικῶν διαπραγματεύσεων ἀπεδείχθη ἀκατάλληλον καὶ δυναστικὸν διὰ τοὺς ἐργαζομένους δι' αὐτὸ καὶ αἴτημα τῆς Ἐργατικῆς Τάξεως εἶναι ἡ κατάργησις τοῦ σχετικοῦ Νόμου 3239 ὁ ὁποῖος διὰ τῆς παρεμβάσεως τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀποκλείει τὴν ἐλευθέραν διαπραγμάτευσιν καὶ καθορισμὸν τῶν ἡμερομισθίων. Ἡ κατάργησις τοῦ Νόμου αὐτοῦ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ νομοθεσίας ἐπιτρεπούσης τὴν ἀπ' εὐθείας σύναψιν συλλογικῶν συμβάσεων μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων θὰ ἐπέτρεπε τὴν καταβολὴν καλλιτέρων ἡμερομισθίων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Πρόεδρος
Ἐργατικοῦ Κέντρου Θεσσαλονίκης

ΖΗΣΙΜΟΣ ΓΑΛΑΝΟΣ
Γεν. Γραμματεὺς
Ἐργατικοῦ Κέντρου Θεσσαλονίκης

Ὁλοκλήρου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀνάλογος εἶναι καὶ ἡ δυνατότης των καταναλώσεως τῶν προσφερομένων γεωργικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ἐὰν ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῶν ἐργαζομένων δὲν εἶναι ἱκανοποιητική, ἡ θέσις τῶν ἀνέργων εἶναι δύσκολη. Μόνον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὕστερα καὶ ἀπὸ τὸν τερματισμὸν τῆς ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν ὑπολογίζονται εἰς εἴκοσι καὶ πλέον χιλιάδας. Ἕνα μέρος ἀπὸ αὐτοὺς ἐπιδοτοῦνται ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀνεργίας, οἱ ὑπόλοιποι δὲ ὅπως οἱ καπνεργάται καὶ καπνεργάτριαι ἐλλείψει προϋποθέσεων δὲν τυγχάνουν οὔτε τῆς μικρᾶς ἐπιδοτήσεως.

Ἡ κατάστασις τῶν ἐργαζομένων, τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησα νὰ σκιαγραφήσω μόνον ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀμοιβήν των, διότι πέραν τῆς ἀμοιβῆς τὴν συνθέτουν καὶ πολλὰ ἄλλα ζητήματα ὅπως οἱ ὅροι καὶ συνθῆκες ἐργασίας των, ἡ ἐργατικὴ στέγη, ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὑπαρχούσης ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ ἡ θέσπισις ποιὸ συγχρονισμένης ὅπως καὶ ἄλλα βασικὰ προβλήματα, δημιουργεῖ εἰς αὐτοὺς δυσφορία καὶ δυσαρέσκεια τὴν ὁποίαν ἐπιχειρεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ ὁ ἐχθρὸς τῆς Ἐργατικῆς Τάξεως καὶ τοῦ Ἔθνους, ὁ κομμουνισμός.

Θεωρῶ σκόπιμον νὰ ἀναφέρω, ὅτι μὲ τὶς ὑπάρχουσες οἰκονομικὲς δυνατότητες εἶναι δυνατὸν νὰ καταβληθῇ ἡμερομίσθιον 60 δραχμῶν εἰς τοὺς δικαλιστικὲς ὀργανώσεις καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις τὶς διεπόμενες ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ ἐλευθέρου καὶ δημοκρατικο ὕσυνδικαλισμοῦ νὰ ἀντιληφθοῦν ἐργοδόται καὶ Κράτος τὴν θέσιν τῶν Ἐργατοϋπαλλήλων καὶ νὰ φροντίσουν γιὰ τὴν βελτίωσή τους. Ἡ προροσπάθεια αὐτὴ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων καὶ τὴν ἐμφάνισίν των ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν προβολήν των. Ἀκριβῶς τὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως ἀπασχολεῖ τὴν ἡγεσία τῶν ὑγιῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων, ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει ἀντιδράσεις πολύπλευρες, ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, τοὺς ὁποίους οὐσιαστικὰ δὲν συμφέρει ἡ ἐξύψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργαζομένων. Ἀκόμη ἐπιδίωξις τῶν βασικωτέρων καὶ μαζικωτέρων ὀργανώσεων τῆς Χώρας τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὀργανώσεων Δημοκρατικῆς Λειτουργίας τῆς ΓΣΕΕ εἶναι ἡ ἐξυγίανσις τοῦ Συνδικαλισμοῦ διὰ τῆς ὑπάρθεως ἀξίας ἀνωτάτης συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας, ἡ ὁποία νὰ δύναται καταλλήλως νὰ ἐμφανίζῃ τὰ ἐργατοϋπαλληλικὰ ζητήματα καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τοὺς πόθους τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων, τὰ συμφέροντα τῶν ὁποίων πρέπει νὰ προστατεύῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των, τὸ ἀνάλγητο κεφάλαιο καὶ τὸν κομμουνισμό.

Βεβαίως αἱ ἀπόψεις μας ἐπὶ ὅλων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐργαζομένων γενικῶν καὶ ἐπὶ μέρους ζητημάτων ἔχει κατὰ ακιροὺς ἀναπτυχθῆ ὡς καὶ τὰ ἄμεσα ζητήματά των διὰ τῆς λύσεως τῶν ὁποίων θὰ βελτιωθῆ ἡ θέσις των, θεωρῶ ὅμως καὶ πάλιν σκόπιμον ἁπλῶς νὰ ὀνομάσω μερικὰ ἐξ αὐτῶν ὅπως εἶναι ἡ αὔξησις τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἡμερομισθίων, ἡ χορήγησις ἐπιδόματος Ἐθνικῆς παραγωγῆς, ἡ κατάργησις τοῦ Νόμου 3239 καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς περὶ Συλλογικῶν Συμβάσεων Νομοθεσίας τοῦ 1935, ἡ πληρεστέρα κοινωνικὴ ἀσφάλισις, ἡ ἐργαιτκὴ κατοικία καὶ ἡ κατάργησις τῆς πρὸς τὴν Ἐργατικὴν Ἑστίαν καταβαλομένης εἰσφορᾶς τῶν ἐργαζομένων.

Πέραν ὅμως τῶν γενικῶν τούτων ζητημάτων ὑφίστανται καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα ἀναφ,ρονται εἰς τοὺς ὅρους ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας ὅπως καὶ τὰ κατὰ κλάδους ζητήματα.

Σεβόμενος τὸν πολύτιμον χῶρον τῆς Ἐφημερίδος περιορίζομαι εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν ἀνασκόπησιν τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν ζητημάτων καὶ τῆς

λιάδων ἀνέργων Ἑλλήνων, ποὺ σὺν τῷ χρόνῳ πληθυνόνται;

Ἀλλά, πῶς θὰ μποροῦσε ὁ θεατρῖνος νὰ παίξῃ τὸν ρόλον του, μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ θεάτρου, ἐὰν δὲν εἶχε γύρω του θεατὰς νὰ τὸν βλέπουν, νὰ τὸν ἀκοῦνε, νὰ τὸν θαυμάζουν, νὰ τνὸ χειροκροτοῦν;

Καὶ πῶς θὰ μποροῦσε καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ Ὑπουργοί του καὶ ὅλοι οἱ συνεργάται του, νὰ ὁμιλοῦν ἔτσι καὶ νὰ μᾶς κροϊδεύουν φανερά, ἐὰν δὲν ἤξεραν, ὅτι, ὁ λαὸς αὐτός, ἔφθασε σὲ τέτοιο χαμηλὸ ἐπίπεδο ζωῆς, ὥστε ἔχει χάσει τὴν ζωτικότητά του καὶ τὸν κοινωνικὸ προσανατολισμό του, ποὺ δὲν μπορεῖ πλέον νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ὕψος τῆς ἀθλιότητος τὴν ὁποίαν ζῇ;

Εἰς τὴν τουρκικὴ φιλοσοφία τοῦ λαοῦ, ὑπάρχει καὶ μιὰ παροιμία, ποὺ λέγει: "Ατς μεζαρὶ γιόκ! - Μνήματα ἀπὸ νηστικοὺς δὲν ὑπάρχουν. Μήπως αὐτὸ ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις, ὅταν λέγει, ὅτι ὁ λαὸς εἶναι καλά;

Διότι, πράγματι: Ὅπου καὶ ἂν πᾶμε στὰ χωριά, οὔτε τάφους ἀπὸ νηστικοὺς βλέπουμε, οὔτε καὶ νεκροὺς ἀπὸ τὴν ἴδια αἰτία, ἀκοῦμε νὰ κλαῖνε.

Βλέπουμε ὅμως κάτι ἄλλο. Τρομακτικώτερο. Βλέπουμε τὸν ὑπερήφανο ἀγροτικὸ λαό, νὰ σταλίζῃ στὰ καφενεῖα καὶ στὰ πεζούλια τῶν προαυλίων, χωρὶς δεκάρα στὴν τσέπη τους, ἀποσκελετωμένους ἀπὸ τὸν ὑποσιτισμὸ καὶ ἀναποφασίστους ἀπὸ τὴν ἀπόγνωση.

Καὶ θὰ ποῦμε ἀκόμα, τώρα, μὲ τὴν εὐκαιρία καὶ τοῦ καινούργιου χρόνου, πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας τῆς Κυβερνήσεως: Τὸ ξέρουμε, Κύριοι, πὼς δὲν ἔχετε νὰ πάθετε τίποτε, ὅσο πολὺ καὶ ἂν μεγαλώσῃ ἡ ἀθλιότητα τοῦ λαοῦ. Διότι τοὺς νόμους τοὺς ὁποίους σεῖς ἐμπνέεσθε καὶ σεῖς ψηφίζετε, τοὺς κάνετε τέτοιους, ὥστε νὰ σᾶς προστατεύουν ἀπὸ κάθε εὐθύνην.

Οὔτε καὶ αὔριο ποὺ θὰ φύγετε ἀπὸ τὴν Ἀρχήν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ λαὸς σᾶς ἔδωκε, θὰ ὑποστῆτε τὰς ἀναλόγους κυρώσεις, διότι οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται, πεινοῦν. Θὰ μασουλᾶτε καὶ τότε ἀνενόχλητοι τὰ ἀποθέματα τοῦ χρυσίου, τὰ ὁποῖα ἀκόπως ἀλλὰ νομιμοφανῶς ἀποθησαυρίζετε τώρα, ἀπὸ τὸ πετσὶ καὶ τὰ κόκκαλα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ...

Οὔτε ἡ ἁρπάγη τοῦ Εἰσαγγελέως θὰ σᾶς ἐνοχλήσῃ ποτὲ διὰ ταῦτα, οὔτε ὁ δικαστὴς θὰ σᾶς δικάσῃ, διότι στέκεσθε, δυστυχῶς, ἀψηλότερα καὶ ἀπὸ τοὺς νόμους, ὡς δημόσιοι ἄνδρες...

Ἀλλὰ ἡ συνείδησίς σας τοὐλάχιστον, αὐτὴ δὲν σᾶς ἐνοχλεῖ; Καὶ ἡ ψυχή σας δὲν καταθλίβεται, διότι τὸν λαὸν αὐτόν, τὸν ὑπέροχον Ἑλληνικὸν λαόν, τὸν γενναῖον, τὸν μοναδικὸν εἰς μεγαλοφροσύνην καὶ εὐφυΐαν, τὸν φιλότιμον ὑπερασπιστὴν τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸν νομοταγῆ καὶ καρτερικόν, ποὺ σᾶς ἔδωκε θέσεις, τιμάς, δόξαν, ὄνομα, τὸν βλέπετε ποὺ πεινᾶ καὶ δὲν κάνετε καμμιὰ σωστὴχειρονομία νὰ τὸν ἀνακουφίσητε;

"Η πιστεύετε, ἀλήθεια, σ' αὐτὰ ποὺ λέτε, ὅτι ζῇ καλά, καὶ ὅτι ὅλα πᾶνε καλύτερα; Τόσο πολύ, λοιπόν, ἔχετε ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὥστε νὰ μὴ βλέπετε τὸ δράμα τῆς ζωῆς του;

Δέν ἔχουμε, Κύριοι, φιλοδοξίας προσωπικάς, διὰ νὰ μᾶς καταλογίσητε πρόθεσιν δι' ὅσα σᾶς λέμε. Οὔτε σχέσεις πρὸς ἄλλας κομματικάς, διὰ νὰ προτιμοῦμε ἐκείνους ἀπὸ σᾶς, πρὸς τὸ συμφέρον μας. Ἁπλῶς ἐκτελοῦμε τὸ καθῆκον μας ἀπὸ τὴν θέση τούτη καὶ σᾶς λέμε, ὅσα βλέπουμε καὶ ὅσα ἀκοῦμε.

Δὲν τὰ πιστεύετε; Ἐλᾶτε, ὅποιοι θέλετε, ἐλᾶτε νὰ σᾶς ὁδηγήσουμε ἡμεῖς στὰ χωριά, νὰ χτυπήσουμε μαζὺ ὅποια πόρτα θέλετε τοῦ λαοῦ, καὶ θὰ ἰδῆτε μόνοι σας, μὲ τὰ μάτια σας, τὴν πραγματικότητα. Καὶ θὰ πιστέψετε τότε, ὅτι δὲν εἴμεθα ἐχθροί δικοί σας, ἀλλὰ φίλοι τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ προερχόμεθα.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι οὔτε καὶ τοῦτο τὸ θέλετε. Διότι γνωρίζετε ὅτι πάσχει ὁ λαός. Καὶ πεινᾶ· Ἀλλὰ φοβᾶσθε νὰ τὸν αἰμοδοτήσητε, διότι τὸ ξέρετε, ὅτι ἐὰν ἀναζωογονηθῇ καὶ ἀνοίξῃ τὰ μάτια του θὰ ἰδῇ τὶ κάνουν οἱ δικοί σας καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι, διασπαθίζοντας τὸ ὑστέρημά του καὶ τὰ χρήματα τῆς ἐπαιτείας τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἔργα ἀναψυχῆς γιὰ τοὺς τεμπέληδες τῆς Ἀθήνας, Καὶ τότε, ἀσφαλῶς, θὰ σᾶς καλέσῃ νὰ λογοδοτήσητε, διότι μόνον αὐτὸς δικαιοῦται καὶ μπορεῖ νὰ σᾶς δικάσῃ...

Εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι εὑρίσκονται εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως ἀμοιβῆς καὶ συνθηκῶν ἐργασίας, εἰς θέσιν δυσανάλογον πρὸς τὴν προσφοράν των εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀνόρθωσιν τῆς Χώρας. Διότι ὁμολογουμένως καὶ διὰ τῆς προσφερθείσης παρ' αὐτῶν ἐργασίας συνετελέσθη ἡ ἀνασυγκρότησις. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς πολλοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἀνάγονται εἰς τὴν μορφὴν τῆς οἰκονομίας, τὴν σύνθεσιν τῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς τὴν νοοτροπίαν τοῦ ἐργοδοτικοῦ κεφαλαίου, ὡρισμένων ἀρμοδίων καὶ μέχρις ἑνὸς σημείου καὶ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν συδικαλιστικὴν κατάστασιν.

Τὸ Ἐργατικὸν ἡμερομίσθιον καθορίζεται βάσει τῶν ἐθνικῶν συλλογικῶν συμβάσεων ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατώτατα ἡμερομίσθια, τὰ ὁποῖα σήμερον εἶναι 47,50 δρχ. διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 36 δρχ. διὰ τὶς γυναῖκες. Πέραν τῶν κατωτάτων αὐτῶν ἡμερομισθίων κατὰ κλάδον, διὰ ἰδιαιτέρων κλαδικῶν συμβάσεων, ρυθμίζονται τὰ ἡμερομίσθια, τὰ ὁποῖα ποικίλουν διὰ τοὺς ἐργαζομένους τῶν κλάδων.

Γεγονὸς εἶναι, ὅτι τὰ καταβαλλόμενα ἡμερομίσθια εὑρίσκονται εἰς χαμηλὸν ἐπίπεδον ἔναντι τῶν ἡμερομισθίων τῶν καταβαλλομένων εἰς ἄλλας Χώρας καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς πολλὰ αἴτια. Εἰς χώρας βιομηχανικῶς προχωρημένας ἡ μορφὴ τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰς χώρας αὐτὰς εἶναι διαφορετική. Διότι πρόκειται περὶ τεραστίων βιομηχανιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀναμένουν νὰ προσπορισθοῦν τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν κερδῶν τους ἀπὸ τὴν ἐργασία τῶν ἀπασχολουμένων σ' αὐτές. Στὴν χώρα μας ἡ ἀναχρονιστικὴ μορφὴ τῶν μικροεπιχειρήσεων καταλήγει εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων διότι ὁ συναγωνισμὸς θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῶν ἐργαζομένων ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς Ἐπιχειρήσεως ἢ ὁ πλουτισμὸς τοῦ Ἐπιχειρηματίου. Φυσικὰ τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα συλλογικῶν διαπραγματεύσεων ἀπεδείχθη ἀκατάλληλον καὶ δυναστικὸν διὰ τοὺς ἐργαζομένους δι' αὐτὸ καὶ αἴτημα τῆς Ἐργατικῆς Τάξεως εἶναι ἡ κατάργησις τοῦ σχετικοῦ Νόμου 3239 ὁ ὁποῖος διὰ τῆς παρεμβάσεως τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀποκλείει τὴν ἐλευθέραν διαπραγμάτευσιν καὶ καθορισμὸν τῶν ἡμερομισθίων. Ἡ κατάργησις τοῦ Νόμου αὐτοῦ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ νομοθεσίας ἐπιτρεπούσης τὴν ἀπ' εὐθείας σύναψιν συλλογικῶν συμβάσεων μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων θὰ ἐπέτρεπε τὴν καταβολὴν καλλιτέρων ἡμερομισθίων.

Βεβαίως τὸ ἐπίπεδον τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων εἶναι χαμηλὸν καὶ αὐτὸ ἀποβαίνει γενικώτερον εἰς βάρος τῶν ἀνέργων εἶναι δύσκολη. Μόνον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὕστερα καὶ ἀπὸ τὸν τερματισμὸν τῆς ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν ὑπολογίζονται εἰς εἴκοσι καὶ πλέον χιλιάδας. Ἕνα μέρος ἀπὸ αὐτοὺς ἐπιδοτοῦνται ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀνεργίας, οἱ ὑπόλοιποι δὲ ὅπως οἱ καπνεργάται καὶ καπνεργάτριαι ἐλλείψει προϋποθέσεων δὲν τυγχάνουν οὔτε τῆς μικρᾶς ἐπιδοτήσεως.

Ἡ κατάστασις τῶν ἐργαζομένων, τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησα νὰ σκιαγραφήσω μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀμοιβήν των, διότι πέραν τῆς ἀμοιβῆς τὴν συνθέτουν καὶ πολλὰ ἄλλα ζητήματα ὅπως οἱ ὅροι καὶ συνθῆκες ἐργασίας των, ἡ ἐργατικὴ στέγη, ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὑπαρχούσης ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ ἡ θέσπισις ποιὸ συγχρονισμένης ὅπως καὶ ἄλλα βασικὰ προβλήματα, δημιουργεῖ εἰς αὐτοὺς δυσφορία καὶ δυσαρέσκεια τὴν ὁποίαν ἐπιχειρεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ ὁ ἐχθρὸς τῆς Ἐργατικῆς Τάξεως καὶ τοῦ Ἔθνους, ὁ κομμουνισμός.

Θεωρῶ σκόπιμον νὰ ἀναφέρω, ὅτι μὲ τὶς ὑπάρχουσες οἰκονομικὲς δυνατότητες εἶναι δυνατὸν νὰ καταβληθῇ ἡμερομίσθιον 60 δραχμῶν εἰς τοὺς ἀνειδικεύτους καὶ 130 εἰς τοὺς εἰδικευμένους ἐργάτας.

Συνεχὴς καταβάλλεται ἀπὸ τὶς συντεταγμένες τῶν ὁποίων πρέπει νὰ προστατεύῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των, τὸ ἀνάλογητο κεφάλαιο καὶ τὸν κομμουνισμό.

Βεβαίως αἱ ἀπόψεις μας ἐπὶ ὅλων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐργαζομένων γενικῶν καὶ ἐπὶ μέρους ζητημάτων ἔχει κατὰ ἀκιροὺς ἀναπτυχθῆ ὡς καὶ τὰ ἄμεσα ζητήματά των διὰ τῆς λύσεως τῶν ὁποίων θὰ βελτιωθῆ ἡ θέσις των, θεωρῶ ὅμως καὶ πάλιν σκόπιμον ἁπλῶς νὰ ὀνομάσω μερικὰ ἐξ αὐτῶν ὅπως εἶναι ἡ αὔξησις τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἡμερομισθίων, ἡ χορήγησις ἐπιδόματος Ἐθνικῆς παραγωγῆς, ἡ κατάργησις τοῦ Νόμου 3239 καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς περὶ Συλλογικῶν Συμβάσεων Νομοθεσίας τοῦ 1935, ἡ πληρεστέρα κοινωνικὴ ἀσφάλισις, ἡ ἐργαιτκὴ κατοικία καὶ ἡ κατάργησις τῆς πρὸς τὴν Ἐργατικὴν Ἑστίαν καταβαλομένης εἰσφορᾶς τῶν ἐργαζομένων.

Πέραν ὅμως τῶν γενικῶν τούτων ζητημάτων ὑφίστανται καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα ἀναφ,ρονται εἰς τοὺς ὅρους ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας ὅπως καὶ τὰ κατὰ κλάδους ζητήματα.

Σεβόμενος τὸν πολύτιμον χῶρον τῆς Ἐφημερίδος περιορίζομαι εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν ἀνασκόπησιν τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν ζητημάτων καὶ τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι πάντοτε ὑπῆρξε ὁ συμπαραστάτης τῶν μοχθούντων τάξεων.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ
ΤΟ ΣΥΡΜΑ ΣΥΡΜΑ !....

Παλιολλαδίτης ὁ ἄνθρωπος καὶ ποῦ νὰ ἤξερε ὡς ποῦ θὰ ἔφθανε τὸ μπέρδεμα τῆς γλωσσικῆς βαβυλωνίας μας σὲ κεῖνα ποὺ ἤξερε κεῖ κάτω, στὴν πατρίδα του, μὲ τοῦτα ποὺ βρῆκε ἐδῶ πάνω...

Τὸν πῆρε κι' αὐτὸν ὁ ἀέρας τῆς ἀνάγκης, τῆς φτώχειας, τῆς ἀναδουλειᾶς ἢ τὸν προξένεψε ὁ πειρασμὸς γιὰ κάτι καλύτερο καὶ ἦλθε ἀπὸ τὴν Παληὰ Ἑλλάδα στὴ Χαλκιδική, ὅπου θὰ μείνῃ γιὰ πάντα γιατὶ τὸ μπέρδεμα αὐτὸ τὸν φόρτωσε στὴ ράχη καὶ μιὰ γυναῖκα, γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν καὶ τὰ παιδιά...

Πολλὰ ποὺ ἄκουε νὰ λένε ἐδῶ, τὰ καταλάβαινε. Πολλὰ ὅμως ποὺ τοὖλεγαν, δὲν ἤξερε νὰ τὰ ἑρμηνεύσῃ καὶ στεκόταν καὶ τοὺς ἔβλεπε στὰ μάτια, μὲ ἀπορία...

Ἔτσι, τὴν πρότελευταῖα μέρα τῆς Πρωτοχρονιᾶς, βρέθηκε σὲ κάποιο χωρὶς γιὰ νὰ κλείσῃ τὴν ἀποστολή του, τὸ τελευταῖο ποὺ ἦταν γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ ὡς τὸ τέλος καὶ τὴν ὑπηρεσία του καὶ νὰ γυρίσῃ στὴν ἕδρα του, νὰ κάνῃ πρωτοχρονιὰ μὲ τὴν οἰκογένειά του.

Καὶ ἔπρεπε νὰ φύγῃ. Μὰ πῶς νὰ φύγῃ; Συγκοινωνία ἀκόμα δὲν εἶχε τὸ χωριὸ τοῦτο, ὁ τόπος ἄγνωστος καὶ ὁ κόσμος ἄγνωστος. Μὰ τὶ νὰ κάνῃ; Ἔπρεπε νὰ φύγῃ καὶ νὰ πάῃ μὲ τὰ πόδια ὡς τὸ σημεῖο ποὺ θὰ περνοῦσαν οἱ ρόδες κάποιου αὐτοκινήτου, γιὰ νὰ τὸν πάρουν κι' αὐτὸν γιὰ τὸν προορισμό του. Καὶ τὸ κουβάρι τῆς ἡμέρας εἶχε μαζέψει σχεδόν, ἡ νύχτα ἔφτανε...

Νὰ μείνῃ ἐκεῖ, ἦταν ἀδύνατο. Ἡ ἄλλη ἡμέρα, ἦταν παραμονὴ πρωτοχρονιᾶς. Οἱ δικοί του τὸν καρτεροῦσαν καὶ θὰ ἀνησυχοῦσαν...

Παίρνει κι' αὐτὸς τὴν τσάντα του στὸ δεξί του χέρι, μ' ἀπόφαση νὰ φύγῃ καὶ ρωτάει κάποιον ἐκεῖ:

— Ἀπὸ ποῦ θὰ πάω συντομώτερα νὰ βρῶ τὸν μεγάλο δρόμο ποὺ περνοῦν αὐτοκίνητα;

— Ἂν κόψῃς ἀπὸ δῶ, τοῦ λένε, καὶ πάρῃς τὸ σύρμα - σύρμα, θὰ φτάσῃς γρήγορα...

Χαρούμενος κι' αὐτὸς ξεκίνησε καὶ πῆρε τὸ δρόμο του, τὸ σύρμα - σύρμα. Ἀλλὰ ποιὸ σύρμα, δὲν ρώτησε νὰ μάθῃ. Καὶ ὅταν ἀπομακρύνθηκε ἀπ' τὸ χωριὸ καὶ ἔμεινε μόνος καὶ δὲν ἔβλεπε κανέναν γύρω του, παρὰ κλαδιὰ καὶ δένδρα καὶ βράχους καὶ ρέματα, τότε σκέφθηκε καὶ εἶπε ὁ ἴδιος στὸν ἑαυτό του: Τὸ σύρμα - σύρμα! Καὶ ποῦ πάει τὸ σύρμα;

Γυρίζει ἐδῶ, γυρίζει ἐκεῖ τὰ μάτια του καὶ βλέπει, καὶ σκέφτεται κι' ἀναρωτιέται, μ' ἀπάντησῃ καμμιά! Οἱ πέτρες, τὰ κλαδιά, τὰ δένδρα, τὰ βράχια, οἱ ρεματιές, δὲν ἀποκρίνονται νὰ τὰ ρωτήσῃ. Καὶ βλέπει τὸν ἥλιο νὰ γέρνῃ, τὴν ἡμέρα νὰ φεύγῃ, τὴν νύχτα νὰ πλησιάζῃ καὶ συλλογιέται τὸ σκοτάδι καὶ πλάθει κινδύνους καὶ τρομάζει μπροστὰ στὸ ἄγνωστο...

Τανύζει κάποτε τὸ ἀνάστημά του ἀποφασιστικὰ καὶ παίρνει τὸ σύρμα - σύρμα. Καὶ τὸ ἀκολουθεῖ ὁ ἔρημος, ὁ ξένος μέσα στὸν ξένο τόπο καὶ πάει γρήγορα καὶ φεύγει καὶ προχωρεῖ καὶ βολοδέρνεται μέσα στὶς ρεματιές κι' ἀπάνω στὰ βράχια καὶ κουράζεται καὶ ἱδρώνει, σκοτώνεται μέσ' στὰ χαντάκια, μὰ τίποτε δὲν βλέπει μπροστά του...

Στέκει, ἀφουγκράζεται, σκουπίζει τὸν ἱδρῶτα του, φτύνει τὸν ἀέρα, φτύνει τὸ χῶμα ποὺ πατεῖ, στριφογυρίζει νὰ ἰδῇ κάποιον, νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ μακρυά, μὰ τίποτε! «Πάρε τὸ σύρμα - σύρμα», μονάχα ἀκούει νὰ τοῦ λέῃ μιὰ φωνή, μὰ ἡ φωνὴ αὐτὴ

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

ΑΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ ΜΑΣ...

Ἡ ρουτίνα τῆς σημερινῆς ζωῆς καὶ ὁ ἀγὼν ἐπιβιώσεως, μᾶς κράτησαν παρὰ τὴν θέλησίν μας, ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα, μακρυὰ ἀπὸ τὴν ἐγκαινιασθεῖσαν διὰ τῶν ἀγαπητῶν «Νέων τῆς Χαλκιδικῆς» ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς ἀγαπητοὺς συμπατριώτας μας Χαλκιδικεῖς. Μᾶς δίδεται ἤδη ἡ εὐκαιρία, μὲ τὴν ἔισοδον τοῦ Νέου Ἔτους 1960, νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν διακοπεῖσαν ἐπαφὴν καὶ ἴσως θὰ ἦτο σύμφωνον μὲ τοὺς τύπους καὶ τὰ ἔθιμα, νὰ ἀπευθύνωμεν κατὰ πρῶτον τὰς εὐχάς μας διὰ τὴν εὐτυχίαν, ὑγείαν καὶ χαρὰν τῶν φίλων καὶ συγγενῶν μας καθὼς καὶ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προσδοκιῶν των. Θὰ ἦτο ὅμως τόσον κοινότυπον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ τόσον ἀνώφελον διὰ τὰς σημερινὰς τραγικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας ποὺ διερχόμεθα σχεδὸν ὅλοι, ὥστε προτιμῶμεν ν' ἀφήσωμεν δι' ἄλλους τὸν ρόλον αὐτόν, διότι μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὴν μοιρολατρείαν, οὔτε ὁ στόμαχος γεμίζει οὔτε καὶ ἡ κατάστασις ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον εἶναι δυνατὸν ν' ἀλλάξῃ.

Προτιμότερον λοιπὸν νὰ ἐγκαινιάσωμεν τὴν νέαν περίοδόν μας μὲ ρεαλιστικώτερον τρόπον, θίγοντες πλέον χρήσιμα καὶ ἐνδιαφέροντα θέματα τὰ ὁποῖα καὶ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολοῦν.

Κατὰ πρῶτον, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸ εὐρὺ κοινὸν τῶν ἀναγνωστῶν τῶν «Νέων τῆς Χαλκιδικῆς», ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὅτι ἀπευθύνομαι πρὸς τὴν μεγάλην μᾶζαν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐργαζομένων τῶν ὁποίων κάθε σκέψις συγκεντρώνεται σήμερον εἰς τὸ ἐπίμαχον οἰκονομικὸν θέμα, δηλαδὴ μὲ ἄλλας λέξεις εἰς τὴν δεινὴν καὶ τραγικὴν οἰκονομικήν των κατάστασιν.

Καὶ ἄλλοτε εἴχαμε γράψει, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ μεγίστη μᾶζα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ (Ἀγρόται) ὑποφέρει καὶ δυσπραγεῖ, εἶναι φυσικὸν νὰ ὑποφέρουν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἀντίκτυπος τῆς δυσπραγίας εἰς τοὺς ὑπολοίπους παρατηρεῖται βραδύτερον, ἀφοῦ ἐξαντληθοῦν τὰ οἰκονομικὰ περιθώρια τοῦ ἀγρότου, ὁπότε ἀρχίζει ἡ κρίσις διὰ τοὺς ἄλλους.

Ὁ κ. ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
γεωπόνος
Πολιτευτὴς Χαλκιδικῆς
Τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος

Τώρα, ποὺ ἐμεῖς οἱ γεωργοὶ ἐφθάσαμε εἰς τὰ ὅρια τῆς χρεωκοπίας, ἐξ αἰτίας τῶν σοφῶν ἐγκεφάλων τῆς Κυβερνήσεως, τώρα ἀρχίζουν νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὴν κρισιμότητα τῆς καταστάσεως εἰς τὰς πόλεις. Ὁ ἡμερήσιος Τύπος, καθημερινῶς καὶ εἰς κύρια ἄρθρα του ἀσχολεῖται μὲ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία «ἀνησυχεῖ τοὺς ἐμπόρους» (εἶναι τίτλος ἄρθρου ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος) ἢ μὲ τὴν «Ὀξείαν φάσιν τῶν

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΑΓΡΟΤΙΚΗ - ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Ἰδιωτῶν	δρχ.	20
Δήμων - Κοινοτήτων - Συνεταιρισμῶν	»	150
ΕΝΩΣΕΩΝ ΣΥΝ)ΣΜΩΝ - ΤΡΑΠΕΖΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ	»	500
Βουλευτῶν	»	100
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	»	5
Δημοσίων Ἀρχῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν: Δωρεὰν.		
Διακηρύξεις - Πλειστηριασμοὶ τὸ χιλ)μετρον	»	2
Διαφημίσεις »	»	1
Εὐχετήρια	»	20
μετὰ φωτογραφίας	»	100

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ

Τυπογραφ. Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΥΙΟΙ
Ἑρμοῦ 41 - Θεσσαλονίκη
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
Χαρίλαος Καλλίτσης - Ἀετορράχης 16
Θεσσαλονίκη

Συνδρομηταί,

Ἀπευθύνετε τὰ ἐμβάσματά σας στὴν κ. Φερενίκη Γεωργούδη, Βασιλίσσης Ὄλγας 67 Θεσσαλονίκη

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἢ παραχωρεῖται συναιτερικῶς οἰκόπεδον ἐκ 2.500 τ.μ. περίπου, εἰς τοποθεσίαν Λειβάδι — Πολυγύρου ἐπὶ τῆς ἀσφάλτου, κατάλληλον δι' ἐμπορικὴν ἢ τουριστικὴν ἐπιχείρησιν. Παρέχονται εὐκολίαι πληρωμῆς. Περισσοτέρας πληροφορίας ἀποτανθῆτε: Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ Μυστακίδου ἀριθ. 7, Χαριλάου —Θεσσαλονίκη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐπιθεωρητὴν Δημοτικῶν Σχολείων κ. Μελετόπουλον, Ἐπιθεωρητὴν Κτηνιατρικῆς κ. Βασίλειον Τεχλεμετζῆν, κ. Κώσταν Κοσμᾶν, κ. Θωμᾶν Παπαζάκαν, κ. Θεόδωρον Γρηγοριάδην, κ. Μωϋσῆν Ἰσαάκογλου, κ. Ἀθηνᾶ Μωϋσιάδου, ὑπολοχαγὸν κ. Ἀντ. Μωϋσιάδην, κ. Κλέαρχον Ἀλμπάνην Διευθυντὴν Ἑνώσεως Συν)σμῶν Χαλκιδικῆς, κ. Εὐάνθην Κωνσταντινίδην, κ. Κωνσταντῖνον Τζέκην, κ. Ἀλέκον Γεωργούδην, κ. Ἄγγελον Παπαχρῆστον, εὐχαριστοῦμεν δι' εὐχάς σας, εὐχόμενοι ὁμοίως εὐτυχισμένον τὸν καινούργιο χρόνο.

Ἀδελφοὺς Δημήτριον καὶ Γεώργιον Χαδιᾶν Αὐστραλίαν, εὐχαριστοῦμεν δι' εὐχάς σας καὶ γιὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν σας. Εἴδαμε τὴν Μάνα σας, τὴν ἀδελφήν σας καὶ τὴν νύφη σας, εἶναι ὅλοι καλά. Ὁ Ἀγησίλαος ἔλειπε ἀπὸ τὸ σπίτι ἐκείνη τὴν ὥρα.

Κον Γεώργιον Παπαοικονόμου

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΣ

Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρον σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρον σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρον σου.—.ΙΧ.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Τὴν 27 Δεκεμβρίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3.30δ μ.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Μητροπόλεως—Γρηγορίου Παλαμᾶ—Θεσσαλονίκης, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΣ ἀξιωματικὸς ἀεροπόρος, μετὰ τῆς Δεσποινίδος ΠΟΛΥΞΕΝΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ἀπὸ τὴν Βάλταν.

— Τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ εἰς τὸν ἴδιον Μητροπολιτικὸν Ναὸν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ ὥραν 4.30' ἐτέλεσα ντοὺς γάμους των ὁ ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΔΕΛΛΙΟΣ μετὰ τῆς Δεσποινίδος ΣΟΦΙΑΣ ΠΑΤΣΑΛΑ ἐκ Νέων Μουδανιῶν μὲ παράνυμφον τὸν κ. ΚΛΕΑΡΧΟΝ ΑΛΜΠΑΝΗΝ.

— Τὴν 26ην Δεκεμβρίου καὶ ὥραν 3 μ.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Τριάδος Θεσσαλονίκης, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ὁ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΘΑΣΙΤΗΣ μετὰ τῆς Δεσποινίδος ΠΟΛΥΞΕΝΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῶν ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ἀπευθύνουν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς καλλιτέρας εὐχάς.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Τὴν 30.1.59 ἐτελέσθησαν ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Νικολάου, ἀνθυπιάτρου, υἱο ὑτοῦ φίλου μου Κωνσταντίνου Μελᾶ ἐκ Ν. Ποτιδαίας μετὰ τῆς εὖ ἠγμένης Δίδος Φλώρας, θυγατρὸς τοῦ Ἀριστείδου Κατσιγράκη ἐκ Κρήτης.

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, ἐκφράζοντες τὰ θερμὰ συγχαρητήρια, εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ πᾶσαν προκοπήν.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ
Μουδανιὰ

ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ Σ' ΑΓΑΠΩ

Χωριό μου σ' ἀγαπῶ, πῶς σ' ἀγα-

ΕΝΩΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Πρὸς
Ἅπαντας τοὺς Συναιτερισμοὺς τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς.

Φίλε κ. Πρόεδρε,

Ἡ Διοίκησις, ἡ Διεύθυνσις καὶ ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑνώσεώς μας, ποὺ εἶναι ἡ κυψέλη τῶν ἐργατῶν τῆς γῆς καὶ τῆς περιφερείας μας καὶ ὁ προμαχὼν κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς τῶν συμφερόντων σας, μὲ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἀκραδάντου πίστεως ἐπὶ τοῦ ἰδεώδους τοῦ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΥ,

ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΟΛΟΨΥΧΩΣ

Ὑμῖν, τῇ οἰκογενείᾳ Ὑμῶν καὶ δι' Ὑμῶν εἰς ὅλους τοὺς συνεταίρους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν Καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχισμένον τὸν καινούργιον χρόνον.

Τὰς ἡμέρας αὐτάς, ἑορτάζομεν τὴν

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως κ. Κλέαρχος Ἀλμπάνης καὶ τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἑνώσεως

μεγαλυτέραν ἑορτὴν τῆς Χριστιανωσύνης· τὴν ἑορτὴν τῆς γεννήσεως τοῦ Θείου Βρέφους, τοῦ Θεανθρώπου, ποὺ ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ διδάξῃ τὴν ἀγάπην, νὰ σκορπίσῃ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, νὰ διαλύσῃ ἀργότερα διὰ τοῦ μαρτυρίου Του τὰ σκοτάδια τῶν παθῶν καὶ τοῦ μίσους καὶ νὰ χαρίσῃ, τὴν χαρὰν, τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸν λυτρωμὸν στὸ ἀνθρώπινο γένος.

Αἱ ἡμέραι αὐταὶ ἔρχονται γιὰ νὰ μᾶς θυμίσουν τὸ αἰώνιο κήρυγμα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, γιὰ νὰ ἐξυψώσουν τὸν ἀνθρώπινο παράγοντα σὲ μίαν ἀνάτασιν ψυχικῆς γαλήνης καὶ ἐξάρσεως, γιὰ νὰ κάνουν τὸν ἄνθρωπον ἀνθρωπινώτερον.

Ἡ Φάτνη τῆς Βηθλεὲμ ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ Θεία Μήτηρ ἔτεκε τὸ Θεῖον Βρέφος, τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς θερμουργοῦ ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, τοῦ φωτὸς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς θείας δικαιοσύνης, ὑπεσήμανε τὴν ἀνατολὴν μιᾶς νέας ἐποχῆς ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς παλαιᾶς.

Καὶ πράγματι νέοι κόσμοι διεπλάσθησαν, νέα συνθήματα διεδόθησαν, νέαι ἠθικαὶ ἀξίαι διεμορφώθησαν καὶ νέα σύμβολα ἀνεστηλώθησαν.

Ὁ πόνος τῆς στρατιᾶς τῶν ἐργατῶν τῆς μητέρας γῆς, ποὺ μὲ τὸν ἱδρῶτα των ποτίζουν καὶ βρέχουν τὰ Ἅγια τοῦτα χώματα, εἶναι καὶ πόνος Ἐθνικός.

Ἡ ἀκλόνητος πίστις ὅλων μας ἐπὶ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν τοῦ συνεργατισμοῦ, ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐγγύησιν γιὰ μίαν καλυτέραν Αὔριον. Ἂς μὴ πλανώμεθα· ἂς μὴ μοιρολατρῶμεν· ἂς μὴ παρασυρώμεθα ἀπὸ ἐντελῶς ξένα ρεύματα καὶ κηρύγματα, ποὺ σὰν μόνον σκοπὸν ἔχουν τὴν διάσπασιν τοῦ συνεταιριστικοῦ μας Κινήματος. Ἡ δύναμις τὴν ὁποίαν κρύβομεν μέσα μας εἶναι τεραστία. Θὰ τὴν εὕρωμεν μόνον ἐν τῇ Ἑνώσει μας. Ὁ καθένας χωριστὰ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ· κι' ἂν κάτι ἐπιτύχῃ, θὰ εἶναι πρόσκαιρο, θὰ εἶναι ἐπιζήμιο γιὰ τοὺς συνοδοιπόρους μας, γιὰ τὴν ἀγροτικὴν ὑπόθεσίν μας.

Τώρα ποὺ δύει ὁ χρόνος, τὸν ὁποῖον ἐπεράσαμεν, ἂς προσπαθήσωμεν ν' ἀντλήσωμεν διδάγματα ἀπ' ὅσα κάναμε ἢ παραλείψαμε νὰ κάνουμε καὶ ἂς ἀποβάλωμεν κάθε τι ποὺ στάθηκε σὰν ἐμπόδιο στὴν κοινὴ καὶ ὡραία προσπάθειά μας. Ἂς διώξωμε ἀπ' τὴ σκέψι μας κάθε δδυνηρὰν ἰδέαν καὶ μὲ γαληνεμένην ψυχήν, μὲ ξεκαθαρισμένην κρίσιν, μὲ τὴν φλόγα τῆς πίστεως μόνον στὴν καρδίαν μας ἐπὶ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ συνεργατισμοῦ, ἂς ἀτενίσωμεν τὸν ἀνατέλλοντα καινούργιον χρόνον. Νέοι ἀγῶνες μᾶς προσμένουν καὶ νέα καθήκοντα μπαίνουν μπροστά μας.

Διότι εἶναι καιρὸς πλέον ν' ἀντιληφθῶμεν ὅτι μόνον δι' ἀγώνων θὰ ὑλοποιήσωμεν τοὺς πόθους μας καὶ θὰ δημιουργήσωμεν τὰς προϋποθέσεις μιᾶς καλυτέρας ζωῆς ἡμῶν καὶ τῶν παιδιῶν μας. Ἀγώνων ὅμως εἰρηνικῶν καὶ λογικῶν μέσα στὰ πλαίσια τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

Ἀπὸ ἡμᾶς καὶ μόνον ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται, σὺν Θεῷ πάντοτε, ν' ἀλλάξωμεν τὸν ροῦν τῆς ζωῆς μας. Οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους θὰ θελήσῃ νὰ θερμάνῃ καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὸν πόνον μας, ἐὰν ἡμεῖς

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΠΩΣ ΕΠΕΣΕ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟ ΤΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΓΕΡΟΛΑΝΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1945

...Ἡ πρωτοχρονιὰ τοῦ 1945 μᾶς βρῆκε στὶς σκοπιὲς τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Χημείου, μὲ τὸ ὅπλο στὰ χέρια! Ἄγρυπνοι καὶ τσακισμένοι ἀπὸ τὴν κούραση καὶ τὸ ξενύχτι, μὲ μιὰ κουβέρτα μέσα στὰ κρύα τοῦ χειμῶνα ἐκείνου, εἴχαμε τὴν πληροφορία ὅτι ἐκείνη τὴν νύχτα, θὰ μᾶς ἀνετίνασσαν οἱ κομμουνισταὶ ὑπογείως, γιὰ λόγους ἐντυπωσιακούς...

Ὅλα τὰ γύρω κτίρια, σπίτια καὶ μέγαρα, πέρα ὡς πέρα ,τὰ κρατοῦσαν οἰκομμου νισταί. Καὶ μᾶς ἐνοχλοῦσαν ἡμέρα καὶ νύχτα, μὲ ὅπλα καὶ πολυβόλα, κάποτε καὶ μὲ ὅλμους, ἀφοῦ δὲν μποροῦσαν νὰ μᾶς κάνουν κάτι χειρότερο.

Εἴμασταν ὅλοι τριάντα ἀξιωματικοί, χωρὶς κανένα στρατιώτη. Διοικητής μας ἦταν ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ἀλέξανδρος Χατζηγεωργίου ἀπὸ τὴν Ἀρναία, τέσσαρες ταγματάρχαι, ὁ Δημήτριος Χατζῆς, ὁ Στέφανος Πούρας, ὁ Νικόλαος Κιούσης, ὁ Γιάννης Μάρκελλος κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι παρακάτω, ἀπὸ τὸν λοχαγὸ ὡς τὸν ἀνθυπολοχαγό, μόνιμοι καὶ ἔφεδροι, ὡπλισμένοι ὅλοι μὲ ντουφέκια σὰν ἁπλοῖ στρατιῶται.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς αὐτῆς, δὲν κυκλοφοροῦσαν, παρὰ μιᾶ ὥρα μονάχα τὴν ἡμέρα, καθωρισμένη, γιὰ νὰ προμηθευθοῦν κάτι ποὺ θὰ εὕρισκαν γιὰ τὶς ἀνάγκες τους καὶ γιὰ νὰ φᾶνε. Ὅλες τὶς ἄλλες ὧρες, οἱ δρόμοι ἦταν ἄδειοι καὶ ἔρημοι, κάτω ἀπὸ τὶς μπούκες τῶν ἀντιπάλων....

Ἡ δεύτερη ἡμέρα τῆς Πρωτοχρονιᾶς, μᾶς βρῆκε, ἀπὸ τὰ χαράμματα, ὅλους στὸ πόδι καὶ ἕτοιμους «γιὰ ἐπιχειρήσεις εὐρείας ἐκτάσεως» μὲ πρῶτον ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν ἐκπόρθηση καὶ κατάληψη τῆς Κλινικῆς Γερολάνου, ποὺ ἦταν τὸ φρούριο τῶν κομμουνιστῶν. Μιὰ διμοιρία Ἄγγλων, ποὺ θὰ πολεμοῦσαν μαζύ μας, ἦλθε κι' αὐτὴ ἀπὸ τὴν νύκτα καὶ μπῆκε στὸ προαύλιο τοῦ Χημείου, ποὺ ἦταν ἀπυρόβλητο.

Ἔξω, στὴν ὁδὸ Σόλωνος, κατὰ μῆκος τοῦ κτιρίου τοῦ Χημείου, μιὰ σειρὰ ἀπὸ τάνκς, ποὺ συνώδεψαν τὴν διμοιρία τῶν Ἄγγλων, ἦλθε καὶ στάθηκε μπροστά μας ,μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ πιὸ μεγάλο, τὸν Σέρμαν, ποὺ ἦταν μαζύ μας στὴν ἐπιχείρηση.

Ἡ ὥρα περνᾶ, μετρημένη σὲ λεπτὰ καὶ δευτερόλεπτα ἀκόμα. Ἔξ καὶ 15 λεπτά, ἀποχωροῦν τὰ ἄλλα τάνκς καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ Ἄγγλοι κολλοῦμε ὄρθιοι τὴ ράχη μας στοὺς τοίχους τῶν σπιτιῶν, ὅπως εἴμαστε στὴ σειρά, μὲ τὰ ὅπλα γεμᾶτα καὶ ἕτοιμα, ἐν ἀναμονῇ τῆς διαταγῆς δράσεως....

Τὸ σχέδιο τῆς ἐπιχειρήσεως μᾶς ἦταν γνωστό. Μὲ τὸ «ἐμπρὸς» τοῦ διοικητοῦ μας, ἕνας-ἕνας θὰ μπαίνομαε στὴν Κλινική, πρῶτοι οἱ Ἕλληνες γιὰ τὸν πρῶτο ὄροφο καὶ ἔπειτα οἱ Ἄγγλοι γιὰ τὸν δεύτερο, ὡς τὸν τρίτο ἀπάνω, οἱ μισοὶ δεξιὰ στὸ διάδρομο καὶ οἱ ἄλλοι ἀριστερά, γιὰ νὰ πιάσῃ ὁ καθένας τὴν πρώτη πόρτα ποὺ θαῦρισκε, νὰ ἐξουδετερώσῃ μόνος του τὸν ἴνδυνο ποὺ θὰ συναντοῦσε καὶ νὰ συλλάβῃ ἐκείνους ποὺ θαῦρισκε μπροστά του καὶ μέσα στὸ δωμάτιο, σπάζοντας καὶ τὴν πόρτα, ἂν ἦταν κλειστή.

Τώρα, ὁ Σέρμαν, καθὼς ἡμεῖς περιμένουμε ὄρθιοι, καὶ τὰ πολυβόλα τῶν Ἄγγλων, ποὺ ἀφήσαμε στὴ ταράτσα τοῦ Χημείου, βάλλουν στὰ ἀπέναντι κτίρια, ποὺ τὰ ἔχουν οἱ κομμουνισταί, γιὰ νὰ ἐξουδετερώσουν κάθε ἐπέμβασή τους, κατεβάζει τὸ πυροβόλο σὲ εὐθεῖα γραμμὸ πρὸς τὴν Κλινικὴ καὶ ἀρχίζει νὰ βάλλῃ μὲ τὰ τρομερὰ πολυβόλα του πρὸς τὰ παράθυρα, τὶς πόρτες καὶ τὴ στέγη τῆς Κλινικῆς, ἐνῷ ἕνας Ἄγγλος στρατιώτης, ἀποσπᾶται ἀπὸ τὴ γραμμή μας καὶ τρέχει καὶ ρίχνει μιὰ καπνογόνο χειροβομβίδα στὴν ἀριστερὴ πάροδο, γιὰ νὰ κλείσῃ κι' ἐδῶ κάθε κίνδυνο, ἀπὸ τὰ πλευρά μας.

Ὁ Σέρμαν μαίνεται! Δὲν ἀφήνει σπιθαμὴ ἀπὸ τὴν πρόσοψι τοῦ κτιρίου τῆς Κλινικῆς, ποὺ νὰ μὴν γαζώσει μὲ τὰ πυρὰ τῶν πολυβόλων του. Πέρα ἀπ' τοῦ Χημείου τὴν ταράτσα, τὰ πολυβόλα τῶν Ἄγγλων σὲ ζαλίζουν τὸν νοῦ καθὼς βάλλουν ἀδιάκοπα. Μιὰ μπόμπα ἀπ' τὴν ταράτσα τῆς Κλινικῆς ρίχνεται ζυγισμένη πρὸς τὸν πυργίσκο τοῦ Σέρμαν καὶ πέφτει στὸ δρόμο καὶ σκάνει, καθὼς ἀκολουθεῖ καὶ δεύτερη, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα, γιατὶ ὁ Σέρμαν μετατοπίζεται καθὼς συστρέφεται καὶ βάλλει. Σπαρακτικὲς φωνὲς γυναικὸς ἀκούονται μέσα ἀπὸ τὴν Κλινικὴ ποὺ ζητάει βοήθεια... Ἔπειτα... χτυπάει ὁ Σέρμαν μὲ τὸ πυροβόλο του κι' ἀνοίγει μὲ δυὸ κανονιὲς μιὰ τρύπα, ποὺ νὰ χωρῇ νὰ περάσῃ ὁ ἄνθρωπος σκυφτός, δίπλα ἀπ' τὴν κυρία εἴσοδο τῆς Κλινικῆς, ποὺ ἦταν ἀμπαρωμένη καὶ δίδεται ἡ διαταγὴ τοῦ διοικητο ὕμας «Ἐμπρός»

ἐπιχείρησιν. Παρέχονται εὐκολίαι πληρωμῆς. Περισσοτέρας πληροφορίας ἀποτανθῆτε: Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ Μυστακίδου ἀριθ. 7, Χαριλάου —Θεσσαλονίκη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐπιθεωρητὴν Δημοτικῶν Σχολείων κ. Μελετόπουλον, Ἐπιθεωρητὴν Κτηνιατρικῆς κ. Βασίλειον Τεχλεμετζῆν, κ. Κώσταν Κοσμᾶν, κ. Θωμᾶν Παπαζάκαν, κ. Θεόδωρον Γρηγοριάδην, κ. Μωϋσῆν Ἰσαάκογλου, κ. Ἀθηνᾶ Μωϋσιάδου, ὑπολοχαγὸν κ. Ἀντ. Μωϋσιάδην, κ. Κλέαρχον Ἀλμπάνην Διευθυντὴν Ἑνώσεως Συν)σμῶν Χαλκιδικῆς, κ. Εὐάνθην Κωνσταντινίδην, κ. Κωνσταντῖνον Τζέκην, κ. Ἀλέκον Γεωργούδην, κ. Ἄγγελον Παπαχρῆστον, εὐχαριστοῦμεν δι' εὐχάς σας, εὐχόμενοι ὁμοίως εὐτυχισμένον τὸν καινούργιο χρόνο.

Ἀδελφοὺς Δημήτριον καὶ Γεώργιον Χαδιᾶν Αὐστραλίαν, εὐχαριστοῦμεν δι' εὐχάς σας καὶ γιὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν σας. Εἴδαμε τὴν Μάνα σας, τὴν ἀδελφήν σας καὶ τὴν νύφη σας, εἶναι ὅλοι καλά. Ὁ Ἀγησίλαος ἔλειπε ἀπὸ τὸ σπίτι ἐκείνη τὴν ὥρα.

Κον Γεώργιον Παπαοικονόμου. Πρόεδρον Κοινότητος Ὁρμυλίας. Πήραμε τὰ χρήματα καὶ εὐχαριστοῦμεν, εὐχόμενοι διὰ σᾶς καὶ τὴν Κοινότητα κάθε χαρὰ καὶ εὐτυχία γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο.

Κον Γεώργιον Χορτιάτην. Πετροκέρασα. Τὸ ὡραῖο γράμμα σας μᾶς συνεκίνησε. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν βαθέως καὶ διὰ τὰς εὐχάς σας. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχόμεθα γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο πᾶσαν εὐδαιμονίαν.

Λίδα Ἀθανασίαν Βάσσιου. Ἀλεξανδρούπολιν. Τὸ γραμματάκι σας, μᾶς ἐγέμισε χαρὰ καὶ εὐχαρίστησιν. Γιὰ τὶς εὐχές σας σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ γιὰ τὴ συνδρομή σας, εὐχόμενοι γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο ὅ,τι ὡραῖον ὀνειρεύεσαι νὰ γίνῃ πραγματικότης.

Κυρίους Νικόλαον Κώτταν, τέως ὑπουργόν, διὰ συνδρομὴν σας δρχ. 200, Βασίλειον Βασιλικὸν τ. ὑπουργὸν καὶ Ἀντιπρόεδρον Βουλῆς, διὰ συνδρομὴν δραχμῶν 100, Ἀθανάσιον Φιλιππίδην δικηγόρον—Πρόεδρον Παγχαλκιδικοῦ συλλόγου διὰ συνδρομὴν δρχ. 100, Ἀριστείδην Κατσιαούνην δικηγόρον—πολιτευτήν, διὰ συνδρομὴν δρχ. 100, Ἰωακεὶμ Παπαοικονόμου Ἀθήνας, διὰ συνδρομὴν δρχ. 100, Εὐάγγελον Καναβόν —δικηγόρον — Πρόεδρον Δημοτικοῦ Συμβουλίου Θεσσαλονικέων διὰ συνδρομὴν δρχ. 100, Ἀντώνιον Παπαδόπουλον, γεωπόνον πολιτευτὴν Χαλκιδικῆς, διὰ συνδρομὴν δραχμῶν 100, Ζήσιμον Γαλανόν, γενικὸν γραμματέα Ε.Κ.Θ. διὰ δραχμὰς 400 συνδρομὰς σωματείων καὶ συνδρομητῶν Ε.Κ.Θ.

εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΜΠΟΤΟΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ

ΙΕΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Διοικητηρίου 9 — Θεσ)νίκη

Ράπτονται ἱερά Ἄμφια, Ἀρχιερατικαὶ στολαί, Καλιμαύχια καὶ ὅλα τὰ ἱερατικὰ εἴδη,

Τιμαὶ λογικαὶ

Εὐκολίαι πληρωμῆς

3 μ.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Τριάδος Θεσσαλονίκης, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ὁ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΘΑΣΙΤΗΣ μετὰ τῆς Δεσποινίδος ΠΟΛΥΞΕΝΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῶν ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ἀπευθύνουν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς καλλιτέρας εὐχάς.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Τὴν 30.1.59 ἐτελέσθησαν ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Νικολάου, ἀνθυπιάτρου, υἱοῦ ὑτοῦ φίλου μου Κωνσταντίνου Μελᾶ ἐκ Ν. Ποτιδαίας μετὰ τῆς εὖ ἠγμένης Δίδος Φλώρας, θυγατρὸς τοῦ Ἀριστείδου Κατσιγράκη ἐκ Κρήτης.

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, ἐκφράζοντες τὰ θερμὰ συγχαρητήρια, εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ πᾶσαν προκοπήν.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ
Μουδανιὰ

ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ Σ' ΑΓΑΠΩ

Χωριό μου σ' ἀγαπῶ, πῶς σ' ἀγαποῦσα,
τότε, ποὺ παιδαρέλι ζωηρό,
στὰ στενορύμια σου παραπλανοῦσα,
μὲ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ τὸ δειλινό.

Χωριό μου σ' ἀγαπῶ, ὅπως καὶ τότες,
ποὺ δεκαοχτάχρονο ἀγόρι στὸ χορό,
χόρευα τὸ βαρὺ συρτὸ μὲ νότες,
καὶ τὸ «πολλὰ καράβια στὸ γιαλό».

Κι' ἂν εἶχες γιὰ στολίδια, μὸν τσουκνίδια,
κι' ἂν ἦσαν ρημαγμένο πὸ σεισμό,
πάλι θὰ σ' ἀγαποῦσα μὲ τὴν ἴδια,
ἀγάπη, χωριουδάκι μ' ταπεινό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ
Ὁρμύλια

ΣΠΥΡΟΣ Β. ΒΑΣΙΛΑΣ
Ἰατρὸς
Εἰδικὸς χειρουργὸς
Ἐπιμελητὴς Δ. Νοσοκομείου
Ἰατρεῖον: Ἐγνατίας 119
Τηλ. 21.705
Οἰκία: Κ. Μελενίκου 34
Τηλ. 73.824
Θεσσαλονίκη

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς Ἀναισθησιολόγος
Μιαούλη 18 Τηλέφ. 81-374
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ & ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΥ Δ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Ἐγνατίας 84 Τηλέφ. 71-386
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Δ. ΣΑΜΑΡΑ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
Στὰ Νέα Μουδανιὰ

καὶ τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἑνώσεως

μεγαλυτέραν ἑορτὴν τῆς Χριστιανωσύνης· τὴν ἑορτὴν τῆς γεννήσεως τοῦ Θείου Βρέφους, τοῦ Θεανθρώπου, ποὺ ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ διδάξῃ τὴν ἀγάπην, νὰ σκορπίση τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, νὰ διαλύση ἀργότερα διὰ τοῦ μαρτυρίου Του τὰ σκοτάδια τῶν παθῶν καὶ τοῦ μίσους καὶ νὰ χαρίση, τὴν χαράν, τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸν λυτρωμὸν στὸ ἀνθρώπινο γένος.

Αἱ ἡμέραι αὐταὶ ἔρχονται γιὰ νὰ μᾶς θυμίσουν τὸ αἰώνιο κήρυγμα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, γιὰ νὰ ἐξυψώσουν τὸν ἀνθρώπινο παράγοντα σὲ μίαν ἀνάτασιν ψυχικῆς γαλήνης καὶ ἐξάρσεως, γιὰ νὰ κάνουν τὸν ἄνθρωπον ἀνθρωπινώτερον.

Ἡ Φάτνη τῆς Βηθλεὲμ ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ Θεία Μήτηρ ἔτεκε τὸ Θεῖον Βρέφος, τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς θερμουργοῦ ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, τοῦ φωτὸς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς θείας δικαιοσύνης, ὑπεσήμανε τὴν ἀνατολὴν μιᾶς νέας ἐποχῆς ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς παλαιᾶς.

Καὶ πράγματι νέοι κόσμοι διεπλάσθησαν, νέα συνθήματα διεδόθησαν, νέαι ἠθικαὶ ἀξίαι διεμορφώθησαν καὶ νέα σύμβολα ἀνεστηλώθησαν.

Ἰδοὺ τὸ νόημα τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

Τὰ θεῖα αὐτὰ κηρύγματα τοῦ Ναζωραίου ἐφλόγισαν καὶ τὴν καρδίαν πολλῶν φλογερῶν ἀγωνιστῶν τῆς τάξεώς μας, οἱ ὁποῖοι κάτω ἀπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ δράματος τῆς ἀγροτιᾶς, συνέλαβον τὴν ἰδέαν τοῦ συνεργατισμοῦ καὶ διεκήρυξαν: «Ὁ καθένας γιὰ ὅλους καὶ ὅλοι γιὰ τὸν καθένα».

Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι καὶ εἶναι ἀσφαλῶς τὸ πιστεύω ὅλων ἡμῶν, ποὺ διακονοῦμεν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, εἴτε μετὰ πόστου εἴτε ἄνευ πόστου, εἴτε αἱρετοὶ εἴτε ὑπάλληλοι εἴμεθα.

Ἡ ἑνότης τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐτάχθημεν νὰ ὑπηρετήσωμεν, μᾶς ὁδηγεῖ πρὸς τὴν ἑνότητα τῆς δράσεως. Μᾶς φέρει στὴν αὐτὴν λεωφόρον, τὴν ὁποίαν φωτίζει ὁ τηλαυγὴς φάρος τοῦ συνεργατισμοῦ καὶ τὸν ὁποῖον συνθέτουν αἱ ἑξῆς τρεῖς θεμελιώδεις ἀρχαί: Ἀγάπη, ἀλληλεγγύη, συνεργασία.

Κάθε ἀγροτικὴ ψυχὴ πρέπει νὰ κλείση μέσα της σφικτὰ καὶ στερεὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ νὰ τὰς πιστέψῃ ἀκραδάντως, γιατὶ αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ κρισιμότης τῶν στιγμῶν, αὐτὸ ἐπιτάσσει τὸ συμφέρον τῆς ἀγροτιᾶς, ποὺ εἶναι καὶ ἐθνικὸν τοιοῦτον.

Τώρα ποὺ δύει ὁ χρόνος, τὸν ὁποῖον ἐπεράσαμεν, ἂς προσπαθήσωμεν ν' ἀντλήσωμεν διδάγματα ἀπ' ὅσα κάναμε ἢ παραλείψαμε νὰ κάνουμε καὶ ἂς ἀποβάλωμεν κάθε τι ποὺ στάθηκε σὰν ἐμπόδιο στὴν κοινὴ καὶ ὡραία προσπάθειά μας. Ἂς διώξωμε ἀπ' τὴ σκέψι μας κάθε ὀδυνηρὰν ἰδέαν καὶ μὲ γαληνεμένην ψυχήν, μὲ ξεκαθαρισμένην κρίσιν, μὲ τὴν φλόγα τῆς πίστεως μόνον στὴν καρδίαν μας ἐπὶ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ συνεργατισμοῦ, ἂς ἀτενίσωμεν τὸν ἀνατέλλοντα καινούργιον χρόνον. Νέοι ἀγῶνες μᾶς προσμένουν καὶ νέα καθήκοντα μπαίνουν μπροστά μας.

Διότι εἶναι καιρὸς πλέον ν' ἀντιληφθῶμεν ὅτι μόνον δι' ἀγώνων θὰ ὑλοποιήσωμεν τοὺς πόθους μας καὶ θὰ δημιουργήσωμεν τὰς προϋποθέσεις μιᾶς καλυτέρας ζωῆς ἡμῶν καὶ τῶν παιδιῶν μας. Ἀγώνων ὅμως εἰρηνικῶν καὶ λογικῶν μέσα στὰ πλαίσια τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

Ἀπὸ ἡμᾶς καὶ μόνον ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται, σὺν Θεῷ πάντοτε, ν' ἀλλάξωμεν τὸν ροῦν τῆς ζωῆς μας. Οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους θὰ θελήση νὰ θερμάνη καὶ νὰ θεραπεύση τὸν πόνον μας, ἐὰν ἡμεῖς δὲν πιασθῶμεν χέρι μὲ χέρι, ἐὰν δὲν πυκνώσωμεν τὶς συνεταιριστικές μας γραμμές, ἐὰν δὲν καταστήσωμεν τὰς συνεταιριστικάς μας ὀργανώσεις ζωντανὰ κύτταρα καὶ ἐὰν δὲν προβάλλωμεν διὰ μέσου αὐτῶν τὰ δίκαια αἰτήματά μας.

Ἡ Ἕνωσίς μας, δρῶσα ἐντὸς τῆς σφαίρας τῶν δυνάμεών της καὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων της μὲ πνεῦμα ἀγαστῆς συνεργασίας τῶν ὀργάνων αὐτῆς (Διοικήσεως, Διευθύνσεως καὶ ὑπαλλήλων) καὶ εὑρισκομένη πάντοτε εἰς τὰς ἐπάλξεις τῶν κοινῶν Συνεταιριστικῶν ἀγώνων μας, δύναται σήμερον θαρρούντως νὰ διακηρύξῃ ὅτι ἐξεπλήρωσε καὶ ἐκπληροῖ τὸ καθῆκον της. Ὅτι ἐστάθη καὶ στέκεται ὁ πιστὸς μεγάλος σύντροφός σας, ὁ συμπαραστάτης σας.

Ἀτενίζουσα μετὰ πίστεως τὴν ροδίζουσα ἀνατολὴν τοῦ Νέου Ἔτους, σᾶς καλεῖ ὅλους εἰς μίαν εἰρηνικὴν σταυροφορίαν πρὸς διεκδίκησιν ἐκείνων, ποὺ σᾶς ἀνήκουν καὶ μᾶς ἀνήκουν πολλά, διότι πολλὰ προσφέρομεν καὶ ὀλίγα ἀποκομίζομεν.

Μ ἐτὰς σκέψεις καὶ τὰς πεποιθήσεις αὐτὰς διατελοῦμεν.

Μὲ τοὺς πλέον θερμοὺς ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμοὺς

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ Πρόεδρος: Ν. ΣΧΟΙΝΑΣ
Ὁ Διευθυντής: ΚΛ. ΑΛΜΠΑΝΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ — ΓΕΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΟΡΦΟΥΛΑ
ΕΔΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Καλοποθάκη 9 - Τηλέφ. 71 - 154
ΛΑΜΙΑ: ΛΑΜΙΑΚΗ Ἁγ. Νικολάου 8 - Τηλέφ. 4 - 55
ΑΘΗΝΑΙ: Ἑρμοῦ 110 - Τηλέφ. 22 - 531
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ο ΤΥΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

πορεύση καὶ καταλήψῃ τῆς Κλινικῆς Γερολάνου, ποὺ ἦταν τὸ φρούριο τῶν κομμουνιστῶν. Μιὰ διμοιρία Ἄγγλων, ποὺ θὰ πολεμοῦσαν μαζύ μας, ἦλθε κι' αὐτὴ ἀπὸ τὴν νύκτα καὶ μπῆκε στὸ προαύλιο τοῦ Χημείου, ποὺ ἦταν ἀπυρόβλητο.

Ἔξω, στὴν ὁδὸ Σόλωνος, κατὰ μῆκος τοῦ κτιρίου τοῦ Χημείου, μιὰ σειρὰ ἀπὸ τάνκς, ποὺ συνώδευαν τὴν διμοιρία τῶν Ἄγγλων, ἦλθε καὶ στάθηκε μπροστά μας ,μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ πιὸ μεγάλο, τὸν Σέρμαν, ποὺ ἦταν μαζύ μας στὴν ἐπιχείρηση.

Ἡ ὥρα περνᾶ, μετρημένη σὲ λεπτὰ καὶ δευτερόλεπτα ἀκόμα. Ἐξ καὶ 15 λεπτά, ἀποχωροῦν τὰ ἄλλα τάνκς καὶ μένει μονάχος ὁ κολοσσὸς Σέρμαν. Ἡ αὐγὴ σμίγει τὴν πρώτη φωτεινὴ πνοή της μὲ τὸ ὁλόλαμπρο φεγγάρι, κα ἰμᾶς γιομίζει ἀγαλίαση στὴ πρωϊνὴ καθάρια καὶ κρύα ἀτμόσφαιρα, καθὼς ἀραδιαζόμαστε κατὰ δυάδες, στὸ δρόμο μπροστὰ στὸ Χημεῖο, πρῶται ἡμεῖς καὶ κατόπιν οἱ Ἄγγλοι, ἐνῷ ὁ διοικητής μας μὲ τὸν Ἄγγλο διοικητὴ τῆς διμοιρίας καὶ τοὺς ταγματάρχας μας, συσκέπτονται ἀκόμα ἀπάνω στὸ σχέδιο τῆς διαταγῆς τῆς ἐπιχειρήσεως..

Τ' ἀπέναντι σπίτια, καὶ ἕνα γύρω ὡς ποὺ κόβει τὸ μάτι μας, εἶναι ὅλα βουβά, θαρρεῖς ἀκατοίκητα. Οἱ ἔνοικοι φοβισμένοι ἀπὸ τὰ καθημερινὰ φονικὰ γεγονότα, δὲν δίνουν κανένα σημάδι ζωῆς. Τὸ μόνο π' ἀκοῦμε τώρα, εἶναι τὸ μίλημα τοῦ Ἄγγλου ἀπὸ τὸν Σέρμαν, καθὼς δίνει ἀναφορὰ καὶ παίρνει διαταγὲς καὶ ὁδηγίες ἀπὸ τὸν πυργίσκο, μὲ τὸ ἀσύρματο τηλέφωνο, δίχως νὰ ξέρουμε τί λέει, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «ὦ κέϊ...».

Ὥρα 7 ἀκριβῶς. ΕΜΠΡΟΣ!...

Πρῶτος ὁ Σέρμαν, ἀποφυσᾶ καὶ δίνει τὸ σκίρτημα τῆς λειτουργίας στὴ δυνατὴ μηχανί του, καθὼς ἀρχίζει ν' ἀπροχωρῇ ὁ χαλύβδινος ὄγκος του, γιὰ νὰ στρέψῃ σὲ λίγο δεξιά, πρὸς τὴν Κλινικὴ Γερολάνου, στὴν ὁδὸν Χαριλάου Τρικούπη.

Ἀκολουθοῦμε τὸν Σέρμαν ἡμεῖς πρῶτοι, οἱ Ἕλληνες, κατ' ἄνδρα σὲ τέσσαρα τμήματα, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς στὸν καθένα τὸν ταγματάρχη μας, καὶ πρῶτος ὁ διοικητὴς Χατζηγεωργίου, ὅλοι μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχην, καὶ πίσω οἱ Ἄγγλοι, ἀναπτυγμένοι κι' αὐτοὶ κατ' ἄνδρα, ὅπως ἡμεῖς.

Ἀτρόμητος προχωρεῖ ὁ Σέρμαν, μὲ ἀνοχτὸ τὸν πυργίσκο του καὶ ἔρχεται καὶ στέκει περήφανος καὶ προκλητικὸς μπροστὴ στὴν Κλινικὴ καταμεσῆς στὸ ἀπέναντι ἀνοιχτὸ οἰκόπεδο, ἐνῷ καθὼς τρέχει πρῶτος αὐτὸς καὶ χώνεται μὲ ἐφ' ὅπλου λόγχη, μέσα στὴ Κλινική!...

Οἱ κομμουνισταὶ θέλουν νὰ ἀμυνθοῦν τώρα. Μὰ ἔχουν αἰφνιδιαστῇ καὶ τὰ χάνουν καὶ περιπίπτουν ἀπὸ τὴν ἀιαρχία στὴν ἀπόγνωση. Ὁ ἐπικεφαλῆς των καπετάνιος, ζαλισμένος ὁλότελα ἀπὸ τὸ ξαφνικό, χάνει τὰ λογικά του καὶ κατεβαίνει τὶς σκάλες τῆς Κλινικῆς, φωνάζοντας πρὸς ἡμᾶς: «Ἔρχονται!». Ὁ ταλαίπωρος θαρρεῖ πῶς εἶμαστε δικοί τους, ποὺ ἤλθαμε νὰ τοὺς βοηθήσουμε!

«Ποιὸς εἶσαι;» τοῦ λέει ἕνας δικός μας. «Ὁ Ἑλὰς» μᾶς ἀπαντᾶ....

Καὶ ἐνῷ οἱ κομμουνισταὶ παραδίδονται ὁ ἕνας κατόπι ντοῦ ἄλλου, ἡ ἐκκαθάρισις συνεχίζεται ὡς τὸν τελευταῖο ὄροφο τῆς Κλινικῆς. Οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ τραματίαι, ζαρώνουν στὰ κρεββάτια τους. Μιὰ ἀδελφὴ νοσοκόμος, τρέχει καὶ ἀγκαλιάζει κάποιον δικό μας, τὸν φιλεῖ κλαίουσα καὶ φωνάζει: «Μᾶς ἐγλυτώσατε ἀδέλφια μας!»...

Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς καταλήψεως τῆς Κλινικῆς Γερολάνου, ἦταν ὀδυνηρὸς γιὰ μᾶς. Ἔπεσαν νεκροί, οἱ ἡρωϊκοὶ συνάδελφοί μας, ὁ ἀνθυπίλαρχος τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων Παπαϊωάννου ἀπ' τὴν Νιγρίτα καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ Σαρατσίδης καὶ τραυματίσθηκε θανασίμως ὁ Ἄγγλος ὑπολοχαγός. «Δὲν ξέρω γιατὶ δὲν ἔχω κέφι σήμερα» μοῦ εἶπε, καθὼς ἑτοιμαζόμεθα μὲ τὸν Παπαϊωάννου γιὰ τὴν ἐπιχείρηση. «Νὰ μείνης Γιάννη, ἂν δὲν μπορῇς» τοῦ εἶπα. Μὰ δὲν μὲ ἄκουσε ὁ φιλότιμος καὶ γενναῖος ἐκεῖνος ἀξιωματικός.

Ἔτσι ἡ Μακεδονία ἐπλήρωσε κι' ἐδῶ τὸν φόρον τοῦ αἵματος γιὰ τὴ Μεγάλη καὶ αἰωνία μας Ἑλλάδα, γιὰ τὴν Πατρίδα...

ΓΕΩΡ. Ν. ΓΕΩΡΓΟΤΔΗΣ

Τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ ποὺ πεινᾶ
οἱ φρουροὶ τῆς Πατρίδος

«Ἐμπρός»

ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ!...

Ἐτελείωσε κι' αὐτό. Ὁ κ. Παπανδρέου, τὸ φέρνει στὴ Βουλὴ τὸ θέμα, περὶ συντάξεως τῶν ἀγροτῶν, καὶ θὰ τὸ συζητήσουν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ, ἀφοῦ συνέλθουν πρῶτα, ἀπὸ τὴν νηστεία τῶν ἡμερῶν αὐτῶν...

Ἀλλά, ἀπὸ κυβερνητικὴ πλευρά, τὸ εἶπαν κι' ὅλας μὲ τὶς ἐφημερίδες, ὅτι, ὁ κ. Παπανδρέου, θέλει νὰ κάνη δημαγωγία. Καὶ ἀπειλοῦν οἱ Κυβερνητικοί, νὰ κάνουν «ἀντιδημαγωγία»!

ΑΥΤΟ ΜΟΙΑΖΕΙ ΜΕ ΚΕΙΝΟ

Μιὰ φορά, δυὸ γαλατσᾶνοι ἀγωγιᾶτες, πῆραν στὰ μουλάρια τους δυὸ Ἑβραίους καὶ συνεννοήθηκαν νὰ τοὺς κατεβάσουν στὸ δρόμο, γιὰ νὰ πᾶνε αὐτοὶ καβάλα, ἀφοῦ, ἐννοεῖται, πληρώθηκαν τὸ ἀγῶγι.

Ὡς ἕνα σημεῖο, λοιπόν, ὁ ἕνας γαλατσᾶνος, κάνει πὼς θὰ χτυπήση τὸ μουλάρι τοῦ ἄλλου μὲ τὴν βασταριὰ καὶ τὴν φέρνει στὴν ράχη τοῦ Ἑβραίου. Σπάπ!—Ὤχ! ἔκανε ὁ Ἑβραῖος. — Βρὲ σύ, τοῦ λέει, ὁ ἄλλος, τὸν δικό μου Ἑβραῖο χτυπᾶς; Σπάπ! κι' αὐτὸς μὲ τὴν βασταριὰ τὴ ράχη τοῦ ἄλλο υ Ἑβραίου!

Καὶ σπάπ καὶ σπάπ, ὡς ποὺ οἱ Ἑβραῖοι, γιὰ νὰ γλυτώσουν, κατέβηκαν καὶ πῆγαν μὲ τὰ πόδια...

ΝΑ ΚΑΙ Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΑΣ

Δημοκρατία. Καὶ τὶ Δημοκρατία! Μοναδικὴ στὸν κόσμο! Ὁ Μακάριος Πρόεδρος. Καὶ ὁ Κιουτσοὺκ Ἐφέντης, Διοικητής. Καὶ θὰ λέη ὁ πρόεδρος: Καλημέρα, καλέ μου. Καὶ θὰ ἀπαντάη ὁ Διοικητής: Σαμπὰχ χαῖρ Ὀλσούν, Καρντασὶμ Μακάριος. Καὶ ὁ Ἄγγλος Κυβερνήτης ποὺ θὰ τοὺς ἀκούη, θὰ χαμογελάη εὐχαριστημένος καὶ θὰ λέη μέσα «Ὦ κέϊ...».

ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΠΕΡΑ

Ἡ Ἀϊσὲ θὰ παντρεύεται τὸν Χρῆστο. Καὶ ὁ Μεμὲτ τὴν Καλλόπη. Καὶ τὰ παιδιά τους θὰ τὰ λένε: Μοῦμπεϊμ Γεώργη Ὀνλοῦ Μεμέτ!...

Ο ΓΡΙΒΑΣ ΘΑ ΠΟΛΙΤΕΤΘΗ

Τὸ ἀποφάσισε. Καὶ θὰ πάρη λέει, τὸν βούρδουλα! Καὶ θὰ τοὺς καθήση ὅλους στὸ σκαμνί, ὅσους βρῆ νὰ ἔβλαψαν τὸ Δημόσιο. Καὶ θὰ δώση δουλειά, τιμὴ καὶ θέση ποὺ τοὺς πρέπει, εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους.

Καὶ μόνον τὸ βούρδουλα νὰ πάρης, μᾶς φτάνη!

ΕΚΕΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΒΟΙΟΥ

Τὶς προάλλες, μὲ τὴν κακοακιρία, φάνηκαν πολλὰ καὶ τρομερὰ ἀγριογούρουνα. Μὲ κάτι δόντια, νά!... Καὶ εἶπε κάποιος, ὅταν τὸ ἄκουσε: Γιὰ νὰ ἔχουν τέτοια τρομερὰ δόντια, δὲν ἦταν ἀγριογούρουνα. Ἦταν Μανδαρῖνοι!

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΡΚΟΥΔΑ

Φάνηκε ἐκεῖ, μὲ τὸ ἀρκουδάκι της! Καὶ χάθηκε... Ἂν ἔκανε κατὰ τὴν Ἀθήνα, ὁ Θεὸς νὰ τὴν βοηθήση νὰ φτάση καλά. Κάτι καλὸ θὰ κάνη ἐκεῖ κάτω. Καὶ μόνον ἕναν Ὑπουργὸ νὰ φάη, θὰ μᾶς προσφέρη μεγάλη ὑπηρεσία...

Ἑπομένως, τὸ δωράκι τοῦ Δημάρχου τῆς Ρώμης, δὲν ἦταν καὶ πολὺ φιλικό!...

ΤΗΝ ΜΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ

Τὴν κάναμε καταφύγιο γιὰ τὶς κουκουβάγιες! Ἀπὸ τὴν ἄλλη μᾶς πῆραν τὸν Δεσπότη. Νὰ μᾶς ἔστελναν καὶ ἕναν Νομάρχη κωφάλαλο, θὰ εἴμασταν μιὰ χαρά!...

Η ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ «ΦΩΝΗ»

Τὰ ἔβαλε μὲ τὸ λαχεῖο τῶν Συντακτῶν. Καὶ ζητάει νὰ καταργηθῆ, γιατὶ δὲν ἐκπληρώνει κανένα κοινωνικὸ σκοπό.

Ἔλλειψις διορατικότητος τέλος πάντων, γιὰ τὴν συνάδελφο. Διότι ἔπρεπε νὰ ξέρη, τοὐλάχιστον, ὅτι τὸ σύνθημα τῆς ΕΡΕ εἶναι: Τρῶτε! Τρῶτε! Ὡς ὅτου ξυπνήση ὁ λαὸς νὰ μᾶς διώξη...

ΕΝΑΣ ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὁ κ. Ἰωάννης Γρατσᾶτος, σὲ ὑπόμνημά του πρὸς τὴν Πρυτανεία, εἶπε, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία εὑρίσκεται σήμερα σὲ κατάσταση ἀφαντάστου ἀμαθείας!

Πολὺ σωστά. Διότι τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ ποὺ ἔχουν μυαλὸ καὶ θέλουν νὰ σπουδάσουν, εἶναι φτωχὰ καὶ χάνονται στὸ χωριό. Τὰ πλουσιόπαιδα ποὺ ἔχουν ὅλα τὰ μέσα, πλὴν ἐξαιρέσεων φυσικά, χορεύουν τσὰ-τσὰ καὶ μπεκρολογοῦν. Ποιὸς φταίει;

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ;

Ἐλᾶτε νὰ ἰδῆτε στὸν κινηματογράφο «Ἠλύσια» ποιὸ ἔργο παίζεται: «Ὁ Βρυκόλακας τῶν Πυραμίδων». Καὶ πᾶνε τὰ παιδιὰ γιὰ νὰ ἰδοῦν... βρυκόλακες. Καὶ νὰ γίνουν βρυκόλακες, ἂν δὲν πάθουν τὰ νεῦρα τους νὰ παλαβώσουν. Ποῦ εἶναι τὸ Κράτος;

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐνέκρινε τὴν χορήγηση ἀπὸ ὅλες τὶς Τράπεζες τῆς χώρας, δανείων μέχρι ποσοῦ 100.000 δραχμῶν, εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, γιὰ τὴν ἐπισκευή τους ἢ τὴν συμπλήρωση τοῦ ἐξοπλισμοῦ των. Ἀλλὰ ἐξοφλητέα σὲ 18 τὸ πολὺ μῆνες!

Σπουδαῖο τὸ κόλπο! Γιὰ νὰ τὰ βγάλουν στὸν πλεισιηριασμὸ τὰ ξενοδοχεῖα τους, γιατὶ ποιὸς θὰ μπορέση νὰ τὰ ἐξοφλήση τόσο γρήγορα; Νὰ μὴ βασκαθοῦν τέλος πάντων, πολὺ φροντίζουν γιὰ τὴν Ἐπαρχία...

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ.

Αὐτὰ τὰ σιδηρικά, ποὺ γέμισαν τὰ χωριὸ καὶ χρεωκόπησαν τοὺς ἀγρότες, ποιὸς τὰ ἐλέγχει; Καὶ γι' αὐτὸ τὸ τρακτὲρ π.χ. τὰ χρεώνονται ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο 30 χιλιάδες, ἂς ποῦμε, καὶ τὰ φουσκώνουν στοὺς ἀγρότες 150! Τὸ δὲ κέρδος τὸ μοιράζονται, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου μὲ τὸ Δημόσιο. Ἄφεριμ, Κράτος!...

Μ. ΠΑΝΑΓΙΑ

Ἕνα ἔγγραφο τῆς Κοινότητος αὐτῆς, μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο, διέγραψε ἀπὸ τὸν Ὁ κ. Μελετόπουλος, δὲν ἀμφιβάλουμε, τὰ γνωρίζει ὅλα αὐτὰ καλὰ καὶθ ὰ βραβεύση καὶ ἐδῶ τὴν Ἀρετήν.

ΤΡΑΠΕΖΑ

Γιὰ τῶν Μουδανιῶν ὁ λόγος τώρα. Γιατὶ τὰ καλλιεργητικὰ δάνεια συνεψηφίσθησαν μὲ τὸ δάνειο τροφίμων καὶ ἀπὸ αὐτὸ πάλι, μὲ τὰ ἴδια στρέμματα πολλοί, ἄλλος πῆρε πλειότερα χρήματα καὶ ἄλλος λιγώτερα; Φυσικὰ διότι ὁ ἕνας χρωστάει καὶ ὁ ἄλλος δὲν χρωστάει. Μὰ τότε τὶ δάνειο τροφίμων εἶν' αὐτό; Καὶ τὶ προστασία τοῦ ἀγρότου; Ἂν χρωστάει, δὲν θὰ φάη; Δὲν θὰ φάη, ἀλλὰ τότε κάποιον θὰ φάη...

ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΤΑΡΙ.

Δάνειο κι' ἐδῶ! Καὶ ζητάει ὁ καημένος ὁ φτωχός, δάνειο γιὰ 250 ὀκάδες π.χ. ποὺ τοῦ χρειάζεται ὡς ποὺ νὰ βγῆ τὸ ἄλλο, τὸ καινούργιο, καὶ τοῦ δίνετε γιὰ 150 ὀκάδες, ἴσως πάλι γιατὶ χρωστάει! Καὶ τὸ ἄλλο ποὺ θέλει, τὶς ἑκατὸν ὀκάδες, ποῦ θὰ τὶς βρῆ; Καὶ πῶς θὰ πληρώση;

ΟΥΤΕ ΚΕΡΙΑ

Γιὰ τὴν Ἐκκλησία τὰ Χριστούγεννα δὲν εἶχαν νὰ ἀγοράσουν πολλοί, μᾶς ἔλεγαν σὲ κάποιο χωριό. Περίεργο! Ἐνῷ τὸ ἐθνικό μας νόμισμα, εἶναι τόσο σταθερό, στὶς τσέπες τῶν πλουσίων, ὅπως λέει ἡ Κυβέρνησις...

ΚΑΨΟΧΩΡΑ

Πολλὴ δραστηριότητα δεικνύει τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρο κ. Λασπᾶ. Ὁ ἀκαταπόνητος αὐτὸς νέος, πρέπει νὰ βοηθηθῆ ἀπὸ ὅλους στὶς προσπάθειές του. Ὅπου νᾶναι ὁλοκληροῦται τὸ σύστημα ὑδρεύσεως, ποὺ θὰ ἐπετκαθῆ μέχρι παραλίας καὶ γιὰ τοὺς παραθεριστάς. Σπέπτεται μάλιστα νὰ κάνη καὶ μπανιέρες ἐκεῖ κάτω, γιὰ τοὺς λουομένους. Ἐπέτυχε νὰ πάρη στὴν Κοινότητα τὸ Καλογερικὸ κοινόχρηστο κτῆμα καὶ ἐνίσχυσε καὶ μ' αὐτὸ τὸν προϋπολογισμὸ τῆς Κοινότητος, ποὺ θὰ αὐξηθῆ ἀκόμα, ὅταν ὁλοκληρωθῆ καὶ τὸ ἔργον «Κεραμαρία». Μᾶς παρεκάλεσε ὁ κ. Λασπᾶς, νὰ εὐχαριστήσουμε ἐκ μέρους τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου του, τὴν Νομαρχία καὶ τοὺς βουλευτὰς δι' ὅσα τοὺς ἐβοήθησαν γιὰ τὴν Κοινότητά τους. Ἀλλά, λέμε ἡμεῖς, καὶ τὸ Διδακτήριο πρέπει νὰ γίνη ἐκεῖ καὶ νὰ τοὺς βοηθήσουν καὶ γι' αὐτό.

ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Ὡραῖο ἐκεῖ τὸ Κρηπίδωμα, ποὺ γίνεται. Εἶναι ἀπαραίτητο ὅμως, νὰ γίνη καὶ ὁ λιμενοβραχίων, διότι ἡ τοποθεσία τοῦ λιμανιοῦ εἶναι τέτοια, ποὺ δημιουργοῦνται πολλοὶ κίνδυνοι γιὰ τὰ σκάφη κατὰ τὰς κακοκαιρίας.

ΣΥΚΙΑ

Ἔγινε καὶ ὁ δρόμος. Καὶ πάει τώρα τὸ λεωφορεῖο στὴ Συκιά, κάθε ἡμέρα. Σώθηκαν οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τοὺς κινδύνους, τοὺς κόπους καὶ τὴν ἀθλιότητα τῆς πρώτης μαύρης συγκοινωνίας. Καὶ πῶς νὰ μὴ παινέση κανεὶς γι' αὐτὸ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο, τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος, τὶς ἡμέρες ποὺ δείχνει τοὺς δεσμοὺς ποὺ διατηρεῖ μὲ τὴν Χαλκιδική. Ἐκλεκτὸς φίλος καὶ ἐξαίρετος ἐπιστήμων ὁ κ. Τεχλεμετζῆς, δὲν μποροῦσε νὰ μὴ ἀγαπήση τὴν ὡραία καὶ φιλόξενο πατρίδα μας, ἡ ὁποία κι' αὐτὴ τὸν ἀγάπησε.

ΑΓΡΟΝΟΜΟΝ ΑΡΝΑΙΑΣ

Κε Ἀγρονόμε ,τὸ ξέρετε ὅτι ἡ Ὀλυμπιάδα δὲν ἔχει ἀγροφύλακα ἐδῶ καὶ τρεῖς μῆνες; Καὶ ὅτι γιὰ τὸν ἀγροφύλακα αὐτὸν ἐνδιαφέρονται, τρόπος τοῦ λέγειν, διότι εἶναι ἀπαραίτητος, τρία χωριά; Διότι εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ὀλυμπιάδος ὑπάρχουν κτήματα τῶν Σταγείρων καὶ Βαρβάρας.

Καὶ δὲν ἔπρεπε κ. Ἀγρονόμε, πρὶν νὰ διώξετε τὸν ἄλλον, νὰ ἔχετε ἕτοιμον τὸν ἀντικαταστάτην του; Περιμένουμε.

ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ

Ἀπὸ τὶς 15 Ὀκτωβρίου ἔχουν νὰ πληρωθοῦν τὰ ἡμερομίσθιά τους οἱ ἐργάτες τοῦ Πανεπιστημίου (;) τοῦ Ταξιάρχου. Ἴσως διότι ἐμεσολάβησαν οἱ γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους καὶ θὰ πήγαιναν χαμένα τὰ χρήματα...

Ἀλλὰ ποιὸς φταίει γι' αὐτό; Ποιὸς ἔκανε αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, νὰ μείνουν ἐργάτες νηστικοὶ τὶς γιορτὲς ἢ τοὐλάχιστον μὲ τὸ παράπονο, ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι πῆραν καὶ 13ο μισθό, κι' αὐτοὶ οὔτε ἐκεῖνα ποὺ δούλεψαν;

Ὁ κ. Νομάρχης ἔχει τὸν λόγον. Διότι ἐκεῖνος ποὺ φταίει πρῶτος, πρέπει νὰ εἶναι ὁ κ. Δασάρχης καὶ κατόπιν τὸ Πανεπιστήμιο.

ΕΠΑΝΩΜΗ

Δὲν εἶναι ἀλήθεια στὸν κύκλο μας ἡ Ἐπανωμή. Ἀλλὰ μᾶς τὸ εἶπαν καὶ θὰ τὸ ποῦμε. Γιατὶ δὲν κοίταξαν νὰ φτιάσουν μιὰ μικρὴ ἔστω ἀποβάθρα ἐκεῖ κάτω στὴ θάλασσα καὶ θαλασσοπνίγονται γιὰ νὰ βγοῦν στὴ ξηρά, ὅσοι πᾶνε ἀπὸ θαλάσσης στὴν Ἐπανωμή; Καὶ νὰ σκεφθῆ κανεὶς ὅτι ἡ Ἐπανωμὴ ἔχει δύο βουλευτάς. Ἀλλὰ τῆς ΕΡΕ...

ΕΙΠΑΜΕ

Ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος μας γιὰ τὸ 1960 καὶ γιὰ ὅλους 20 δραχμές. Κι' ὅσα δὲν μᾶς πλήρωσαν ὡς τώρα, τὰ σβήνουμε. Δὲν μᾶς χρωστοῦν τίποτε ὡς τὸ τέλος 1959. Δὲν θὰ βρεθῆ κανένας, ἐλπίζουμε, νὰ πῆ πὼς δὲν μπορεῖ νὰ πληρώση' Ὅποιος δὲν θέλει, νὰ μᾶς γυρίση τὴν ἐφημερίδα τώρα. Αὐτὸ εἶναι τὸ τίμιο. Ἐκεῖνοι ποὺ δίνουν παραπάνω, αὐτὸ εἶναι προαιρετικό. Καὶ οἱ βουλευταί. Ἐκεῖνοι οἱ συνδρομηταί μας ποὺ εἶναι ὄξω ἀπὸ τὴν Χαλκιδικὴ καὶ τὴν Θεσσαλονίκη, ἂς μᾶς στείλουν μόνοι τους τὴν συνδρομή, διότι δὲν μποροῦμε ἀλλοιῶς νὰ ἐπικοινωνήσουμε μαζύ τους. Ἂς ἀναλογιστοῦν τὰ ἔξοδά μας καὶ τοὺς κόπους μας.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἂς μᾶς συγχωρήση ὁ ἐξαίρετος φίλος καὶ πατριώτης ἰατρὸς κ. Παρθένης Κόκκινος τῶν Νέων Μουδανιῶν γιὰ ὅτι γράψαμε στὸ προηγούμενο, ὅτι δὲν μπορεῖ καὶ δὲν ἐπισκέπτεται τὴν Ὄλυνθο καὶ τὸν Ἅγιο Μάμα.

ΕΥΧΑΙ

ΤΟΥ κ. ΑΘΑΝΑΣ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ Δικηγόρου, Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Παγχαλκιδικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης «Ὁ Ἀριστοτέλης».

Ἐκ μέρους τοῦ Δ.Σ. τοῦ Παγχαλκιδικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης «Ὁ Ἀριστοτέλης» ἀπευθύνω ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1960 πρὸς τὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλὰ κα ὶπρὸς τοὺς κατοίκους τῆς φιλτάτης μας Χαλκιδικῆς, θερμὰς καὶ εἰλικρινεῖς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς καὶ οἰκογενειακῆς αὐτῶν εὐτυχίας καὶ εὐημερίας. Εὔχομαι καὶ ἐλπίζω τὸ ἔτος τοῦτο, νὰ ἀποτελέση σταθμὸν ἐν τῇ πραγματώσει τῶν δικαίων ἀξιώσεων τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος διὰ τὴν τουριστικὴν αὐτῆς ἀξιοποίησιν. Μοὶ ἐδόθη πλειστάκις ἡ εὐκαιρία νὰ τονίσω ὅτι ἔχομεν τὸ μέγα προνόμιον νὰ καταγόμεθα ἐκ μιᾶς τῶν ὡραιοτέρων καὶ γραφικωτέρων περιοχῶν τῆς Χώρας μας καὶ ὅτι τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ὑπερβολήν, οὐδὲ καὶ τοπικιστικὴν καυχησιολογίαν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο, κατέσεη ἀπό τινος χρόνου κοινὴ συνείδησις διὰ πάντα ἐπισκεπτόμενον τὰς γραφικὰς καὶ μοναδικὰς καλλονὰς τῆς Χαλκιδικῆς. Ἀτυχῶς, ἡ καθολικὴ αὕτη ἀναγνώρισις, δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν προβολήν της, ὡς περιοχῆς κατ' ἐξοχὴν τουριστικῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησίν της, ἥτις ἀπαιτεῖ ἐκδήλωσιν οὐσιαστικωτέρου ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων κυβερνητικῶν παραγόντων, ἀλλὰ καὶ τῶν Τοπικῶν τοιούτων. Ὁ Παγχαλκιδικὸς Σύλλογος Θεσσαλονίκης, ὅστις καὶ εἰς τὸ παρελθὸν οὐδεμίαν παρέλειψεν εὐκαιρίαν προωθήσεως τοῦ σοβαρωτάτου τούτου θέματος, ὅπερ θέλει ἀποτελέση ἀφορμὴν ἀναγεννήσεως τῆς προσφιλοῦς μας Χαλκιδικῆς, ὑπόσχεται, ὅτι θὰ συνεχίση μὲ τὴν αὐτὴν ζέσιν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ βαρύνοντος αὐτὸν καθήκοντος, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.

ΤΟΥ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ

Εὔχομαι εἰς ὅλους τοὺς συμπατριῶτες μου εὐτυχισμένον καὶ χαρούμενον τὸν καινούργιο χρόνο 1960.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ
τ. Βουλευτὴς Χαλκιδικῆς

ΤΟΥ κ. ΑΡΙΣΤ. ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ — Δικηγόρου.

Εἰς τοὺς συμπατριῶτες μου εὔχομαι ὁ καινούργιος χρόνος 1960 νὰ ἀποβῆ χαρούμενος, εἰρηνικὸς καὶ γόνιμος εἰς ἐπιτεύγματα ποὺ θὰ ἀποτελέσουν ἀπαρχὴν γιὰ μιὰ καλύτερη ζωή, εὐτυχισμένη καὶ πολιτισμένη γιὰ ὅλους.

ΤΟΥ κ. ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΕΡΓ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΘΕΣ)ΚΗΣ κ. ΖΗΣΙΜΟΥ ΓΑΛΑΝΟΥ

Στοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους μου τῆς περιοχῆς Χαλκιδικῆς, εὔχομαι ὁλόψυχα ὅπως ὁ καινούργιος χρόνος 1960 εἶναι εὐτυχισμένος, χαρούμενος καὶ εἰρηνικός.

Εὔχομαι ἐπίσης μέσα στὸν καινούργιο χρόνο νὰ ἱκανοποιηθοῦν αἱ δίκαιαι ἀπαιτήσεις τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους.

δες χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων, τοῦ γέροντος καὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ χωριοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις ὅμως δειλιᾶ, δὲν αἰσθάνεται τοὺς ὤμους τους ἰσχυροὺς διὰ ν' ἀνθέξουν εἰ ςτὸ μέγα τοῦτο ἔργον. Ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως.

Μόλις τὸ Φιλελεύθερον Δημοκρατικὸν Κόμμα ἔθεσεν πρὸς συζήτησιν τὸ θέμα, ἔσπευσε διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ προβῆ εἰς Κόρινθον εἰς δηλώσεις ἀσαφεῖς, ποὺ ὁμιλοῦν διὰ μίαν Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος καὶ ἡ ὁποία ἐπιτροπὴ δὲν κατέληξε καὶ δὲν πρόκειται νὰ καταλήξη σὲ κανένα ἀποτέλεσμα.

Δὲν πρόκειται ἀσφαλῶς νὰ καταλήξη σὲ κανένα ἀποτέλεσμα, τὸ δηλοῦμεν προκαταβολικῶς, διότι ζητήματα σὰν αὐτὸ δὲν εἶναι τῶν Ἐπιτροπῶν, ἡ μέθοδος τῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι πρὸς ἀποφυγὴν τῶν εὐθυνῶν τῶν κυρίως ὑπευθύνων καὶ ἡ διὰ τοῦ τρόπου τούτου παρέκλυσις τοῦ ζητήματος καὶ ἀπάτη τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ζητήματα σὰν αὐτό, εἶναι ζητήματα κυβερνώντων κομμάτων, ποὺ τὸ περιλαμβάνουν εἰς ἐκπονημένον σχέδιον διακυβερνήσεως, εἶναι ζητήματα Κυβερνήσεων, κυβερνώντων ἀρχηγῶν.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ πρέπει ν' ἀποφασίσουν τρεῖς κυρίως: ὁ Πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς Γεωργίας καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Οἱ κυβερνῶντες ὅμως καὶ τὸ κυβερνὸν κόμμα, δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἕτοιμοι καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὅπως καίτοι ἀπὸ 8ετίας εἶναι εἰς χεῖρας τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὸ ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων, εὑρίσκεται σήμερον τὸ Κράτος ἄνευ προγράμματος καὶ ἄνευ μελετῶν ἐπὶ πλείστων ὅσων ζωτικωτάτων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα μὲ προρχείους λύσεις, προσπαθεῖ νὰ ἐπιλύση. Σκορπᾶ χρήματα εἰς ἐπιδόματα ἀνεργίας, σκορπᾶ χρήματα μὲ καταστάσεις, ὅπως τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνταρτοκρατίας, ἐνῶ τὰ χρήματα αὐτὰ θὰ ἔπρεπε νὰ διατίθενται διὰ καθωρισμένον σκοπόν, διὰ προγραμματισμένα ἔργα, παραγωγικὰ ἢ ἐκπολιτιστικά, ἂν ὑπῆρχε σχέδιον, ἂν ὑπῆρχον μελέται.

Εἶπον διὰ τοῦτο ἀνωτέρω, πῶς ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ μεγίστου τούτου ἐθνικοῦ θέματος.

Εἶναι ἀνάγκη ὁ λαός, ὁ ἐνδιαφερόμενος λαὸς νὰ τὴν ἐνισχύση. Εἶναι ἀνάγκη πρὸς τοῦτο, νὰ γίνουν περιφερειακοὶ σύλλογοι μὲ σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐν ἀνάγκη τὴν ἐξάσκησιν πιέσεως ἐπ' αὐτῆς καὶ τῶν λοιπῶν τάξεων.

Τοὺς συλλόγους αὐτοὺς πρέπει νὰ τοὺς πλαισιώσουν ὅλοι οἱ ἀγρότα καὶ ὅλοι οἱ χωρικοί, ὅλων τῶν τάξεων καὶ κατηγοριῶν, διότι ὅλοι ποικιλοτρόπως ἔχουν πρὸς τοῦτο συμφέρον, συμφέρον ὅμως ἱερόν, συμφέρον ζωῆς. Οἱ σύλλογοι αὐτοί, ὀργανούμενοι εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα καὶ χωρὶς κανένα ἄλλον πολιτικὸν σκοπὸν ἢ ἐπιδίωξιν, νὰ θέσουν ὡς μοναδικὸν σκοπόν των τὴν ἐντὸς τοῦ 1960 ἐπόκτα

τὰ παιδιά τους θὰ τὰ λένε: Μ-ου μπεν-ίμ Γεώργη Ὀνλοῦ Μιλέτ!...

Ο ΓΡΙΒΑΣ ΘΑ ΠΟΛΙΤΕΤΘΗ

Τὸ ἀποφάσισε. Καὶ θὰ πάρη λέει, τὸν βούρδουλα! Καὶ θὰ τοὺς καθήση ὅλους στὸ σκαμνί, ὅσους βρῆ νὰ ἔβλαψαν τὸ Δημόσιο. Καὶ θὰ δώση δουλειά, τιμὴ καὶ θέση ποὺ τοὺς πρέπει, εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους.

Καὶ μόνον τὸ βούρδουλα νὰ πάρης, μᾶς φτάνη!

ΕΚΕΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΒΟΙΟΥ

Τὶς προάλλες, μὲ τὴν κακοακιρία, φάνηκαν πολλὰ καὶ τρομερὰ ἀγριογούρουνα. Μὲ κάτι δόντια, νά!... Καὶ εἶπε κάποιος, ὅταν τὸ ἄκουσε: Γιὰ νὰ ἔχουν τέτοια τρομερὰ δόντια, δὲν ἦταν ἀγριογούρουνα. Ἦταν Μανδαρῖνοι!

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΡΚΟΥΔΑ

Φάνηκε ἐκεῖ, μὲ τὸ ἀρκουδάκι της! Καὶ χάθηκε... Ἂν ἔκανε κατὰ τὴν Ἀθήνα, ὁ Θεὸς νὰ τὴν βοηθήση νὰ φτάση καλά. Κάτι καλὸ θὰ κάνη ἐκεῖ κάτω. Καὶ μόνον ἕναν Ὑπουργὸ νὰ φάη, θὰ μᾶς προσφέρη μεγάλη ὑπηρεσία...

ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Μὲ τὸν κ. Ροδόπουλο ἀπὸ τὴν Ἑλβετία, ποὺ πῆγαν νὰ περάσουν τὶς γιορτές.

Καλὰ λένε, τέλος πάντων. Ἡ ἕξις δευτέρα φύσις... Μαθημένοι καὶ οἱ δυὸ μέσα στὰ χιόνια κατὰ τοὺς πολέμους, ὡς καὶ στὴν Ἑλβετία πῆγαν νὰ τὰ βροῦν τώρα...

Ο ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

Θέλει νὰ κυβερνήση, γιὰ νὰ ἐφαρμώση τὸ πρόγραμμά του. Ποιὸ πρόγραμμα; Εἶναι καλύτερο ἀπὸ τὸ πενταετὲς τοῦ κ. Καραμανλῆ, ποὺ θὰ μᾶς ἀλλάξη... τὰ φῶτα;

ΕΚΕΙ ΣΤΗ ΒΕΡΟΙΑ

Ὅπως ἔγραψε ὁ «Θαρραλέος», στὸν κινηματογράφο, μιὰ κυρία καθὼς πρέπει, ἔβαλε καὶ τὸ σκυλί της σὲ θέση, ἐνῶ πίσω ὁ κόσμος ἦταν στὸ πόδι, ἀπὸ ἔλλειψη θέσεων..

Νὰ τὴν πῆτε τὴν «Κυρία καθὼς πρέπει» νὰ πάρη τὸν σκύλο της καὶ νὰ τὸν κάνη ἕνα περίπατο στὸν Ἅγιο Νικόλα τῆς Χαλκιδικῆς. Θὰ μείνη πολὺ εὐχαριστημένος ὁ σκύλος της, ἀφοῦ τὸν ἔχει τόσο καλομαθημένον....

ΤΑ ΔΩΡΑ

Πολλὰ καὶ ὡραῖα ἀναμνηστικὰ δῶρα ἔδωσαν στὸν κ. Ἀϊζενχάουερ, κατὰ τὴν περιοδεία του «Καλῆς θελήσεως». Τῷ ἄξιζαν. Ἀλλὰ θυμᾶστε τὶ δῶρον ἔδωσε στὸν δικό μας πρωθυπουργό, ὁ δήμαρχος τῆς Ρώμης. Ἕνα ἀγαλματάκι, ἀναπαράσταση τῆς Λύκαινας τοῦ Καπιτωλίου—ποὺ ἀνάθρεψε, κατὰ τὸν μύθο, μὲ τὸ γάλα της, τοὺς δυὸ ἀδελφούς, τὸν Ρωμύλο καὶ τὸν Ρέμο, ποὺ ἔκτισαν τὴν Ρώμη.

ΤΟ ΞΕΡΕΙ ΟΜΩΣ

Ὁ κ. Καραμανλῆς, τὶ σημαίνει τὸ ἄγαλμα αὐτό; Ὁ Ρωμύλος ποὺ ἐσκότωσε τὸν Ρέμο, τὸν ἀδελφό του, μ' αὐτὰ τὰ λόγια: «Σὶκ ντεΐνκεπς πέρεατ κβικοῦμβε τρανσίλιετ μένια μέα». Ἔτσι θὰ σκοτώνεται καὶ ὅποιος ἄλλος θὰτ ολμήση νὰ περάση τὸ χαράκωμά μου!

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐνέκρινε τὴν χορήγηση ἀπὸ ὅλες τὶς Τράπεζες τῆς χώρας, δανείων μέχρι ποσοῦ 100.000 δραχμῶν, εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, γιὰ τὴν ἐπισκευή τους ἢ τὴν συμπλήρωση τοῦ ἐξοπλισμοῦ των. Ἀλλὰ ἐξοφλητέα σὲ 18 τὸ πολὺ μῆνες!

Σπουδαῖο τὸ κόλπο! Γιὰ νὰ τὰ βγάλουν στὸν πλειστηριασμὸ τὰ ξενοδοχεῖα τους, γιατὶ ποιὸς θὰ μπορέση νὰ τὰ ἐξοφλήση τόσο γρήγορα; Νὰ μὴ βασκαθοῦν τέλος πάντων, πολὺ φροντίζουν γιὰ τὴν Ἐπαρχία...

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ.

Αὐτὰ τὰ σιδηρικά, ποὺ γέμισαν τὰ χωριὸ καὶ χρεωκόπησαν τοὺς ἀγρότες, ποιὸς τὰ ἐλέγχει; Καὶ γι' αὐτὸ τὸ τρακτὲρ π.χ. τὰ χρεώνονται ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο 30 χιλιάδες, ἂς ποῦμε, καὶ τὰ φουσκώνουν στοὺς ἀγρότες 150! Τὸ δὲ κέρδος τὸ μοιράζονται, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου μὲ τὸ Δημόσιο. Ἄφεριμ, Κράτος!...

Μ. ΠΑΝΑΓΙΑ

Ἕνα ἔγγραφο τῆς Κοινότητος αὐτῆς, μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο, διέγραψε ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμὸ τοῦ 1960 τὴν συνδρομὴ γιὰ ὅλες τὶς Ἐφημερίδες τοῦ τόπου, καὶ μᾶς παρακαλεῖ νὰ διακόψουμε τὴν ἀποστολή!...

Μάλιστα. Καὶ μπράβο στὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο τῆς Μ. Παναγίας, ποὺ ἀποφάσισε, ἐπὶ τέλους, νὰ κάνη καὶ τὴν οἰκονομία αὐτή, γιὰ νὰ πάη μπροστὰ ἡ Κοινότης καὶ νὰ μὴ πλουτίσουν οἱ ἐκδόται τῶν τοπικῶν Ἐφημερίδων...

ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ

Καὶ ἄλλες λίγες Κοινότητες ποὺ κάνουν τὴν ἴδια οἰκονομία, γιατὶ δὲν μπόρεσαν οἱ κοινοτικοὶ ἄρχοντες νὰ καταλάβουν ἀκόμη πόσον εὐεργετικὸς εἶναι ὁ ρόλος τῶν Ἐφημερίδων αὐτῶν γιὰ τὸν τόπο, καὶ προτιμοῦν τὸ σκοτάδι ἀπ ὀτὸ φῶς.

Θὰ ἔπρεπε ὅμως νὰ τὸ εἶχαν πλέον ἀντιληφθῆ καλὰ οἱ ὀλίγοι αὐτοί, ὅτι ὁ Τύπος εἶναι ὁ πρωταγωνιστὴς εἰς ὅλας τὰς ὡραίας ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ καὶ τὸ ἰσχυρότερο ὅπλο ἐναντίον τῶν ἐκμεταλλευτῶν τοῦ λαοῦ, ἐὰν δὲ δὲν ὑπῆρχε ὁ Τύπος, οἱ λαοὶ θὰ ζοῦσαν ἀκόμη τὴν ζωὴ τῆς ζούγκλας, μὲ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. Ὅτι ὁ Τύπος εἶναι τὰ μάτια καὶ τὸ στόμα τοῦ λαοῦ καὶ ὀφείλουν οἱ πάντες νὰ τὸν ἐνισχύουν καὶ νὰ τὸν ἀγαποῦν. Ὅσο δὲ πιὸ πολλὲς ἐφημερίδες εἰς ἕνα τόπον, τόσο πιὸ ὑψηλὸ εἶναι τὸ ἐπίπεδο τοῦ πολιτισμοῦ.

ΣΤΛΛΑΤΑ

Ὁ ἐξαίρετος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος αὐτῆς κ. Χρῆστος Τσερέας, μᾶς παρεκάλεσε νὰ διατυπώσουμε θερμὴ παράκληση πρὸς τὴν Διεύθυνση Γεωργίας, νὰ γίνη πλέον ἡ ὁριστικὴ διανομὴ τῶν χωραφιῶν εἰς τοὺς ἀκτήμονας, διότι αὐτοὶ πληθύνονται, τὰ πνεύματα ἐξάπτονται καὶ θὰ δημιουργηθῆ ἀδιέξοδον σὺν τῷ χρόνῳ.

Ἀλλὰ κα ἰτὸ Σχολεῖον Συλλάτων, γιατὶ τάχα δὲν προήχθη, ὅταν ἄλλα σχολεῖα μὲ ἴσους μαθητὰς ἔχουν προαχθῆ; Ὅταν μάλιστα, τὸ σχολεῖον αὐτό, καθὼς τὸ ξέρει ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Μελετόπουλος, καὶ ἀπὸ πλευρᾶ ὀργανωτικῆς καὶ καταρτίσεως τῶν μαθητῶν, εἶναι ἀπὸ τὰ πρῶτα, χάρις στὴν ἀρτιότητα τοῦ διευθυντοῦ του κ. Στεργιοπούλου ποὺ τόσον τιμᾶ τὸν κλάδο τῶν Ἐκπαιδευτικῶν;

Κοινότητα τὸ Καλογερικὸ κοινόχρηστο κτῆμα καὶ ἐνίσχυσε καὶ μ' αὐτὸ τὸν προϋπολογισμὸ τῆς Κοινότητος, ποὺ θὰ αὐξηθῆ ἀκόμα, ὅταν ὁλοκληρωθῆ καὶ τὸ ἔργον «Κεραμαρία». Μᾶς παρεκάλεσε ὁ κ. Λασπᾶς, νὰ εὐχαριστήσουμε ἐκ μέρους τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου του, τὴν Νομαρχία καὶ τοὺς βουλευτὰς δι' ὅσα τοὺς ἐβοήθησαν γιὰ τὴν Κοινότητά τους. Ἀλλά, λέμε ἡμεῖς, καὶ τὸ Διδακτήριο πρέπει νὰ γίνη ἐκεῖ καὶ νὰ τοὺς βοηθήσουν καὶ γι' αὐτό.

ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Ὡραῖο ἐκεῖ τὸ Κρηπίδωμα, ποὺ γίνεται. Εἶναι ἀπαραίτητο ὅμως, νὰ γίνη καὶ ὁ λιμενοβραχίων, διότι ἡ τοποθεσία τοῦ λιμανιοῦ εἶναι τέτοια, ποὺ δημιουργοῦνται πολλοὶ κίνδυνοι γιὰ τὰ σκάφη κατὰ τὰς κακοκαιρίας.

ΣΥΚΙΑ

Ἔγινε καὶ ὁ δρόμος. Καὶ πάει τώρα τὸ λεωφορεῖο στὴ Συκιά, κάθε ἡμέρα. Σώθηκαν οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τοὺς κινδύνους, τοὺς κόπους καὶ τὴν ἀθλιότητα τῆς πρώτης μαύρης συγκοινωνίας. Καὶ πῶς νὰ μὴ παινέση κανεὶς γι' αὐτὸ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο, τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος, τὴν Νομαρχία, τοὺς Βουλευτάς, τὸ ΚΤΕΤΑ καὶ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐβοήθησαν σ' αὐτό. Τώρα καὶ τὸ νερὸ διότι κι' αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἄκρως ἀπαραίτητα καὶ πρῶτο.

ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΞΕΧΝΟΥΣΑΜΕ!

Εἴδατε τὶ γίνεται ἐδῶ; Στὴ Θεσσαλονίκη; Εἰσπρακτόρισσες στὰ λεωφορεῖα! Καὶ τὶ ὄμορφες ποὺ εἶναι.... Καὶ τὰ ἀγόρια, γυρίζουν στοὺς δρόμους, χωρὶς δουλειὰ καὶ πολλοὶ οἰκογενειάρχαι χωρὶς ψωμί, γιατὶ δὲν ἔχουν δουλειά! Μὰ τὶ νὰ πῆ κανεὶς καὶ σὲ ποιὸν νὰ τὰ πῆ...

ΓΕΡΑΚΙΝΗ

Ὅπως μᾶς εἶπαν ,δὲν ἔχει γιατρό. Ἐὰν εἶναι ἀλήθεια, γιατὶ νὰ μὴν ὑπαχθῆ στὸ Ἰατρεῖο τῆς Ὁρμύλιας; Ἢ δὲν τοὺς χρειάζεται γιατρός. Ἴσως!...

ΕΙΠΑΜΕ ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

Φύλλο, ὅτι θὰ σχολιάζαμε μιὰ διαμαρτυρία τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐκπαιδευτικῶν μας, ποὺ δημοσιεύσαμε. Καὶ θέλουμε νὰ ποῦμε τοῦτο. Ὅτι οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ γενικὰ δὲν πρέπει νὰ ζητοῦν ἐξίσωσι μὲ τοὺς ἄλλους Δημοσίους Ὑπαλλήλους. Διότι ὁ κλάδος τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀσκεῖ λειτούργη--Ποιγιεπ φρεξιγ ἀρκ ἡ ἀρκ 'ρπ τήτως βαθμοῦ, νὰ τοὺς ἔχει στὴ διάθεσή τους ὅλα τὰ μέσα, γιὰ τὴν μεγάλη ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποστολή τους. Σπίτι, βιβλιοθήκη, μισθὸ καὶ ἔξοδα διδακτικῆς ἀνάγκης, πρέπει νὰ τὰ ἔχουν οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ ἀπὸ τὸ Κράτος. Ἀτυχῶς βλέπουμε δασκάλους νὰ μὴν ἔχουν πῶς νὰ συντηρήσουν τὴν οἰκογένειά τους καὶ καθηγητὰς πρωτοδιορισμένους ἢ ἐκτάκτους νὰ τρέφωνται καὶ νὰ ντύνωνται κακῶς, διότι δὲν πληρώνονται. Κι' αὐτὰ συμβαίνουν, διότι οἱ Κυβερνῆται, καὶ οἱ πολιτικοί μας, ἔμαθαν πολλὰ γιὰ νὰ ξεγελοῦν τὸν λαόν, ἀλλὰ ξέχασαν τὰ γράμματα ποὺ ἔμαθαν ἀπὸ τὸν δάσκαλο καὶ τὸν καθηγητή, γιὰ νὰ τιμοῦν πρῶτα αὐτούς.

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ

Κος Βασίλειος Τεχλεμετζῆς, πάντα θυμᾶται νὰ μᾶς γράψη κάτι αὐτὲς

σοι πᾶνε ἀπὸ θαλάσσης στὴν Ἐπανωμή; Καὶ νὰ σκεφθῆ κανεὶς ὅτι ἡ Ἐπανωμὴ ἔχει δύο βουλευτάς. Ἀλλὰ τῆς ΕΡΕ...

ΕΙΠΑΜΕ

Ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος μας γιὰ τὸ 1960 καὶ γιὰ ὅλους 20 δραχμές. Κι' ὅσα δὲν μᾶς πλήρωσαν ὡς τώρα, τὰ σβήνουμε. Δὲν μᾶς χρωστοῦν τίποτε ὡς τὸ τέλος 1959. Δὲν θὰ βρεθῆ κανένας, ἐλπίζουμε, νὰ πῆ πῶς δὲν μπορεῖ νὰ πληρώση' Ὅποιος δὲν θέλει, νὰ μᾶς γυρίση τὴν ἐφημερίδα τώρα. Αὐτὸ εἶναι τὸ τίμιο. Ἐκεῖνοι ποὺ δίνουν παραπάνω, αὐτὸ εἶναι προαιρετικό. Καὶ οἱ βουλευταί. Ἐκεῖνοι οἱ συνδρομηταί μας ποὺ εἶναι ὄξω ἀπὸ τὴν Χαλκιδικὴ καὶ τὴν Θεσσαλονίκη, ἂς μᾶς στείλουν μόνοι τους τὴν συνδρομή, διότι δὲν μποροῦμε ἀλλοιῶς νὰ ἐπικοινωνήσουμε μαζύ τους. Ἂς ἀναλογιστοῦν τὰ ἔξοδά μας καὶ τοὺς κόπους μας.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἂς μᾶς συγχωρήση ὁ ἐξαίρετος φίλος καὶ πατριώτης ἰατρὸς κ. Παρθένης Κόκκινος τῶν Νέων Μουδανιῶν γιὰ ὅτι γράψαμε στὸ προηγούμενο, ὅτι δὲν μπορεῖ καὶ δὲν ἐπισκέπτεται τὴν Ὄλυνθο καὶ τὸν Ἅγιο Μάμα, ἐνῶ, ὡς λέγει, γίνεται τὸ ἀντίθετον. Τὶ νὰ κάνουμε; Νὰ ποὺ δὲν τὸ κατάλαβαν μερικοί, ὅτι ὁ Τύπος εἶναι ἐξουσία, καί, ἐκτὸς τῆς Πολιτικῆς, δὲν μπορεῖ νὰ θίγη πρόσωπα καὶ μᾶς δίδουν πληροφορίες ἀβάσιμες, διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν προσωπικά τους πάθη. Ἔτσι ἔγινε καὶ μὲ τὸν παπᾶ Τριγλίας καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή, γιὰ τὸν νεκρὸ Τσιρπάκη, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι ἔκαναν ὅ,τι ἔπρεπε. Τέλος, ἂς διδασκώμεθα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΚΥΡΙΑΦΙΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟ-ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
Θεσσαλονίκης
Οἰκία Πρίγκηπος Νικολάου 31
Παραπλεύρως Πυροσβεστείου
Τηλ. 73963

Τὸ Ἐμπορόρραφεῖον τοῦ κ.
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΣΠΑ
στὴν Κοινότητα
Καψοχώρας – Κασσάνδρας
πλουσιώτατον σὲ μοντέρνα ὑφάσματα μὲ τὶς καλύτερες τιμὲς καὶ τέχνη στὸ ράψιμο ἀσίγκριτη, δέχεται πελάτας συμπατριώτας μας ἀπὸ ὅλη τὴν Κασσάνδρα, μὲ εὐκολίας πληρωμῆς

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΣΩΡΗΣ
ΡΑΠΤΗΣ
Βασιλέως Ἡρακλείου 19
Δ'. Πάτωμα

βαρύνοντος αὐτὸν καθήκοντος, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.

ΤΟΥ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ

Εὔχομαι εἰς ὅλους τοὺς συμπατριῶτες μου εὐτυχισμένον καὶ χαρούμενον τὸν καινούργιο χρόνο 1960.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ
τ. Βουλευτὴς Χαλκιδικῆς

ΤΟΥ κ. ΑΡΙΣΤ. ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ — Δικηγόρου.

Εἰς τοὺς συμπατριῶτες μου εὔχομαι ὁ καινούργιος χρόνος 1960 νὰ ἀποβῆ χαρούμενος, εἰρηνικὸς καὶ γόνιμος εἰς ἐπιτεύγματα ποὺ θὰ ἀποτελέσουν ἀπαρχὴν γιὰ μιὰ καλύτερη ζωή, εὐτυχισμένη καὶ πολιτισμένη γιὰ ὅλους.

ΤΟΥ κ. ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΓ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΘΕΣ)ΚΗΣ κ. ΖΗΣΙΜΟΥ ΓΑΛΑΝΟΥ

Στοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους μου τῆς περιοχῆς Χαλκιδικῆς, εὔχομαι ὁλόψυχα ὅπως ὁ καινούργιος χρόνος 1960 εἶναι εὐτυχισμένος, χαρούμενος καὶ εἰρηνικός.

Εὔχομαι ἐπίσης μέσα στὸν καινούργιο χρόνο νὰ ἱκανοποιηθοῦν αἱ δίκαιαι ἀπαιτήσεις τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους.

ΤΟΥ κ. ΧΡ. ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ

Πολιτευτοῦ τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος.

Εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀγρότας μας εὔχομαι τὸν καινούργιο χρόνο εὐτυχισμένον καὶ χαρούμενον, μέσα στὰ πλαίσια τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑ

Ἀντ)χου ἐ.ἀ. Πολιτευτοῦ Χαλ)κῆς.

Ἂν δὲν κλάψη τὸ παιδί, δὲν τὸ βυζαίνει ἡ μάννα.

Ὅποιος ἔχει μαχαῖρι, τρώει πεπόνι. Εἶναι δύο σοφαὶ λαϊκαὶ παροιμίαι.

Χρειάζονται 800 ἑκατομμύρια δραχμαὶ διὰ τὴν συνταξιοδότησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαρχίας, τοῦ Ἕλληνος ἀγρότου.

Ποσὸν σεβαστόν, ὅπως σεβαστὸς εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτόμων ποὺ πρόκειται νὰ ἱκανοποίηση κα ἰνὰ τακτοποίηση ὁριστικῶς τὸ πρόβλημα τῶν γερατειῶν τῶν Ἑλλήνων.

Εἶναι ἡ δικαιοτέρα καὶ ἐθνικωτέρα πρᾶξις ποὺ πρόκειται νὰ κάμουν κυβερνῆται ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.

Εἶναι ἡ πλέον παραγωγικὴ τοποθέτησις χρήματος.

Ἀπὸ τὰ 800 αὐτὰ ἑκατομμύρια θὰ ἐνισχυθῆ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία τῶν λαϊκῶν εἰδῶν καὶ ἐκ τοῦ τεραστίου αὐτοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν ἕνα μέγα μέρος τῶν διατεθησομένων θὰ ἐπανέλθη ποικιλοτρόπως εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον.

Δὲν θὰ ὑπάρξη χωρίον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δοθοῦν μερικὲς ἑκατοντάδες χιλιάδες δραχμαὶ ἀπὸ τὴν ἀγορὰ τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, ἡ ὁποία μὲ προρχείρους λύσεις, προσπαθεῖ νὰ ἐπιλύση. Σκορπᾶ χρήματα εἰς ἐπιδόματα ἀνεργίας, σκορπᾶ χρήματα μὲ καταστάσεις, ὅπως τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνταρτοκρατίας, ἐνῶ τὰ χρήματα αὐτὰ θὰ ἔπρεπε νὰ διατίθενται διὰ καθωρισμένον σκοπόν, διὰ προγραμματισμένα ἔργα, παραγωγικὰ ἢ ἐκπολιτιστικά, ἂν ὑπῆρχε σχέδιον, ἂν ὑπῆρχον μελέται.

Εἶπον διὰ τοῦτο ἀνωτέρω, πῶς ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ μεγίστου τούτου ἐθνικοῦ θέματος.

Εἶναι ἀνάγκη ὁ λαός, ὁ ἐνδιαφερόμενος λαὸς νὰ τὴν ἐνισχύση. Εἶναι ἀνάγκη πρὸς τοῦτο, νὰ γίνουν περιφερειακοὶ σύλλογοι μὲ σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐν ἀνάγκη τὴν ἐξάσκησιν πιέσεως ἐπ' αὐτῆς καὶ τῶν λοιπῶν τάξεων.

Τοὺς συλλόγους αὐτοὺς πρέπει νὰ τοὺς πλαισιώσουν ὅλοι οἱ ἀγρόται καὶ ὅλοι οἱ χωρικοί, ὅλων τῶν τάξεων καὶ κατηγοριῶν, διότι ὅλοι ποικιλοτρόπως ἔχουν πρὸς τοῦτο συμφέρον, συμφέρον ὅμως ἱερόν, συμφέρον ζωῆς. Οἱ σύλλογοι αὐτοί, ὀργανούμενοι εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα καὶ χωρὶς κανένα ἄλλον πολιτικὸν σκοπὸν ἢ ἐπιδίωξιν, νὰ θέσουν ὡς μοναδικὸν σκοπόν των τὴν ἐντὸς τοῦ 1960 ἐπέκτασιν εἰς τὴν ὕπαιθρον τῆς ἀσφαλείας τοῦ γήρατος, ὅπως τοιούτους συλλόγους ἔχουν ὅλαι α ἰἄλλαι τάξεις, ἐπιτυχοῦσαι τόσα ὑπὲρ αὐτῶν ὀφέλη, ὑποδεικνύοντες ἐν ἀνάγκη καὶ τὸν τρόπον ἐξευρέσεως τῶν πόρων.

Ο ἰσύλλογοι αὐτοὶ θ ἀπρέπει νὰ ζητήσουν σαφῆ θέσιν καὶ δήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς ποίου χρόνου προτίθεται νὰ λύση τοῦτο.

Μεγάλη τιμὴ διὰ τὴν Χαλκιδικήν, ἐὰν οἱ πρῶτοι σύλλογοι αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἱδρυθοῦν εἰς αὐτὴν καὶ ἂν ὁ νομὸς Χαλκιδικῆς ἀναλάβη τὴν πρωτοβουλίαν ἑνὸς τόσον ἐθνικοῦ καὶ ἱεροῦ ἀγῶνος.

Τελειώνοντας ὑπενθυμίζω εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὰς ἐν ἐπικεφαλίδι λαϊκὰς παροιμίας:

«Ἂν δὲν κλάψη τὸ παιδὶ ἡ μάνα δὲν τὸ δίνη νὰ βυζάξη» καὶ «Ὅποιος ἔχει μαχαῖρι τρώει πεπόνι».

Ἱδρύσατε λοιπὸν τοὺς συλλόγους σας διὰ νὰ ἀποκτήσετε καὶ σεῖς τὸ μαχαῖρι διὰ νὰ συμμετάσχητε εἰς τὴν τράπεζαν, ἀνδρικὰ καὶ ὑπερήφανα.

ΤΟΥ κ. ΒΗΧΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Μὲ τὴν Ἀνατολὴν τοῦ νέου Ὀλυμπιακοῦ ἔτους 1960 ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν εἰς ὅλην τὴν ἀθλουμένην νεόητα καὶ εὔχομαι, ὅπως ἡ Ὀλυμπιακὴ ἰδέα, ἡ ἐκπηγάσασα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στίβου, ἐμπνέη καὶ καθοδηγῆ ταύτην εἰς μίαν νέαν ὡραίαν καὶ ὀργανωμένην ἀγωνιστικὴν προσπάθειαν μὲ διεθνῆ προβολήν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης πατρίδος μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύριε Γεωργούδη,

Γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο 1960 σᾶς εὔχομαι τὸ μέγιστον πάντων, ὑγείαν καὶ σὺν αὐτῇ εὐημερίαν, πρόοδον καὶ ἡ ἐφημερίς σας νὰ γίνῃ ἡμερησία.

Φαντάζομαι πῶς θὰ ἔπεσε εἰς τὴν ἀντίληψίν σας ὅτι ἐνεκρίθη ἡ κατασκευὴ εἰς Πειραιᾶ δύο ἐργοστασίων ψευδαργύρου καὶ φωσφορικῶν λιπασμάτων. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἔγραψε καὶ ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς». Ἐπίσης στὸν «Ἑλληνικὸ Βορρᾶ» καὶ εἰς τὴν στήλην «Ἡ Γνώμη μας» ἕνα ἄρθρο μικρὸ μὲ ἐπικεφαλίδα «Νὰ ἀνεγερθοῦν στὴν Χαλκιδικὴ» φαντάζομαι πῶς δὲν θὰ σᾶς διέφυγε κι' αὐτό. Εἶναι μεγάλη εὐκαιρία γιὰ τὸν τόπον μας καὶ πρέπει καὶ σεῖς νὰ ἐνεργήσητε δραστηρίως. Καὶ ἐὰν πρέπει νὰ ἐνεργήσωμεν καὶ ἡμεῖς αἱ Κοινότητες, τὰ Σωματεῖα τὰ διάφορα καὶ αἱ Ἑνώσεις, νὰ μᾶς κατατοπίσητε τὶ εἴδους ἐνέργεια πρέπει νὰ γίνῃ. Περιμένομεν τὰς ἐνεργείας σας.

Διατελῶ μετὰ προσηκούσης τιμῆς
Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
Πρόεδρος Ἐπαγ)τιῶν Στρατονίκης

ΑΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος οἰκονομικῶν τῆς Χώρας», (ἄλλος ἐνδεικτικὸς τίτλος). Εἰς μίαν ἄλλην ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα κυβερνητικήν, διαβάζομε ὅτι «οἱ μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς κρίσεως ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι διαμαρτύρονται—καὶ εὐλόγως». Ὑπάρχει δηλαδὴ καὶ ὁμολογεῖται ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ἐφημερίδων—ὅταν τοὺς διαφεύγῃ—φοβερὰ κρίσις, μαστίζουσα τὴν μεσαίαν ἐπομένως δὲ καὶ τὴν κατωτέραν κοινωνικὴν τάξιν; Εἶναι ἀληθῶς τραγικὴ ἡ διάψευσις τῶν περὶ πανελληνίου εὐημερίας ὅρκων τοῦ κ. Καραμανλῆ!

Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀποσιωπήσωμεν καὶ μίαν ἄλλην ὁμολογίαν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀποτυχίαν της εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Χώρας. Τὴν ὁμολογίαν αὐτὴν ὅμως ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ τὴν ἐκστομήσῃ ἡ ἰδία καὶ τὴν ἔθεσε εἰς τὸ Βασιλικὸν Διάγγελμα τῆς πρώτης τοῦ Ἔτους.

«Διὰ τὴν πατρίδα μας—ἀναφέρεται εἰς τὸ Διάγγελμα—τὸ ἀρχόμενον ἔτος, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα, θὰ ἀποτελέσουν περίοδον δυσκόλου εἰρηνικῆς πδοσπαθείας, ἡ ὁποία πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἔχῃ ἔκβασιν εὐτυχῆ. Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει καὶ πρόκειται νὰ ἐνταχθῇ κατὰ τρόπον ἔτι ὀργανωτικότερον εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Κοινωνίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν. Τὸ ἀποφασιστικὸν τοῦτο διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους γεγονὸς καθιστᾷ τὴν λύσιν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων μας ἔτι μᾶλλον ἐπείγουσαν.

Ἐν ὄψει τῶν σημαντικῶν τούτων ἐξελίξεων, ὀφείλομεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ πειθαρχήσωμεν εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῶν καιρῶν. Διὰ τοιαύτας ἀναδημιουργίας δὲν ἀρκεῖ ἡ θέλησις τῶν Κυβερνήσεων. Ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐνεργὸς συμβολὴ τῶν λαῶν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἐγκαινιασθεῖσα ἔρευνα καὶ ἐπίλυσις τῶν βασικῶν προβλημάτων μας θὰ συνεχισθῇ καὶ θὰ προαχθῇ...».

Ἡ ἄρχουσα δηλαδὴ φαυλοκρατία, ἀντικρύζουσα τὸ οἰκονομικὸν χάος εἰς τὸ ὁποῖον ὡδήγησε τὴν χώραν, εὑρίσκεται πράγματι εἰς δεινὴν θέσιν διὰ νὰ ὁμολογῇ, συγκεκαλυμμένως ἔστω, ὅσα ὁμολογεῖ.

Ἀπορίας ἄξιον ὅμως εἶναι, πῶς ἡ Κυβέρνησις ἀποτολμᾷ τόσον ἀπαραδέκτους συμβουλὰς καὶ ἀνακριβίας εἰς ἕνα τόσον ἐπίσημον κείμενον, ὡς αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐπέβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα. Διότι ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Κοινωνίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει ἀπὸ διετίας ἐν πλήρει ἰσοτιμίᾳ μάλιστα, ἐνῷ τὸ δίλημμα τῆς ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν δύο οἰκονομικῶν κοινωνιῶν θὰ ἀντιμετωπισθῇ τώρα μόνον—καὶ ἄνευ ἰσοτιμίας πλέον—ἀπὸ τοὺς κενοὺς ἐγκεφάλους τῆς Εὐνοιοκρατίας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ «δύσκολος προσπάθεια» αἴφνης, δὲν ἀρχίζει τώρα, ἀλλ' ἔχει ἀρχίσει μὲ τὸ τέλος τοῦ συμμορι τοπολέμου. Καὶ εἶχε παρακάμψει πολλὰς καὶ μεγάλας δυσκολίας μέχρ. τοῦ τέλους τοῦ 1955, ὅταν ἐνεφανίσθη ἡ Εὐνοιοκρατία καὶ μετέτρεψε τὴν ἀνιοῦσαν εἰς κατιοῦσαν. Τὸ νὰ ἐξαίρεται τώρα μόλις—μετὰ πάροδον πλήρους τετραετίας κυβερνητικοῦ βίου ἡ «συστηματικὴ ἔρευνα τῶν προβλημάτων τῆς χώρας» ὑπερβαίνει κάθε ὅριον ἀναιδείας, νὰ μὴ τοὺς ἐπισημαίνωμεν καὶ νὰ μὴ διαφωτίζωμε τὸν Λαὸν διὰ νὰ προλαμβάνωνται ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμήν. Ἡμεῖς, κυρίως οἱ ἀγρόται, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦμε τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ Ἔθνους, διότι εἴμεθα τὸ 60% τοῦ συνόλου καὶ οἱ παραγωγοὶ τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν διὰ τῶν ὁποίων τρέφονται ὅλοι οἱ ἄλλοι, θέλομεν καὶ ἀγαποῦμε τὸ ἀστικὸν καθεστὼς καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τὰς κενὰς κεφαλὰς μερικῶν ψωροφιλοδόξων καὶ ἄλλων τόσων ὀλίγων τῆς λεγομένης «ὀλιγαρχίας τοῦ πλούτου», νὰ μᾶς τινάξουν εἰς τὸν ἀέρα παραδίδοντες τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ χέρια τῶν ἀνατροπέων τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος. Θέλομεν εἰς τὴν ὡραίαν αὐτὴν χώραν, ἡ ὁποία ἐγέννησε τὴν Δημοκρατίαν καὶ ἐφώτισε τὸν κόσμον ὅλον.

Δὲν μᾶς φοβίζουν τὰ κηρύγματα τῆς κομμουνστοφοβίας τῶν ἐθνοκαπήλων, διότι τὸν κομμουνισμὸν δὲν τὸν ἐπολέμησαν αὐτοὶ ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἴδιοι μὲ τὸ αἷμα τὸ δικό μας.

Ἐξ ἄλλου κάθε τι ποὺ δὲν ἔχει σχέσι μὲ τὰ σημερινὰ προβλήματα εἶναι πιὰ ληξιπρόθεσμο ὅταν τὸ κοιτάξουμε μὲ τὰ αὐστηρὰ κριτήρια τῶν οὐσιαστικῶν πραγμάτων καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψωμε εἰς οἱονδήποτε ἐθνοκάπηλον νὰ μονοπωλήσῃ τὴν ἐθνικοφροσύνην καὶ νὰ τὴν ἀναγάγῃ εἰς ἐπίπεδον ἐπαγγελματικὸν καὶ βιοποριστικόν.

Ἐμεῖς οἱ ἀγρόται θὰ πρέπει νὰ παραμερσίωμε κάθε ἄλλην μικροαδυναμίαν, ἡ ὁποία πηγάζει εἴτε ἀπὸ κακὲς συνήθειες τοῦ παρελθόντος εἴτε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀναγκαστικὴν διασποράν τῶν κατοικιῶν μας καὶ νὰ συνειδητοποιήσωμε τὴν ἀνάγκην τῆς ἑνιαίας καὶ καθολικῆς ςσυνεργασίας εἰς τὸν πολιτικὸν τομέα διὰ τὴν ἰδίαν ἡμῶν σωτηρίαν, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους.

Ἕνα σπουδαῖο ζήτημα τὸ ὁποῖον ἔχει μεγάλην καὶ σοβαρὰν ἐπίδρασιν καὶ ἄμεσον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἰδίας ἡμῶν ζωῆς, εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐκπροσωπήσεώς μας εἰς τὴν Βουλήν. Οἱ νόμοι οἱ ὁποῖοι ρυθμίζουν τὰ πάντα εἰς κάθε δημοκρατικὴν χώραν καὶ καθορίζουν τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν κάθε κοινωνικῆς, ταξικῆς καὶ ἀτομικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἐνεργείας, ψηφίζονται ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Λαοῦ.

Τί εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ ἀναμείνωμεν ἡμεῖς οἱ γεωργοὶ ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ἐκπροσώπους μας εἰς τὴν Βουλήν ὅταν τὰ 95% ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ἰατροὶ καὶ δικηγόροι ποὺ κάθε ἄλλο πρᾶγμα γνωρίζουν ἐκτὸς ἀπὸ τὰς ἀνάγκας καὶ τὸν πόνο μας;

Οὐδεμίαν πρόθεσιν ἔχομεν νὰ τοὺς κατηγορήσωμεν ὡς ἄτομα καὶ ὡς ἐπιστήμονας. Ἀλλ' οἱ ἐκπρόσωποί μας οἱ ὁποῖοι θ ἀπρέπει νὰ κατέχουν τὰ ζητήματά μας, νὰ ζοῦν τὴν ζωήν μας διὰ νὰ γνωρίζουν τὸν πόνο μας, θὰ πρέπει νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὰς τάξεις ἡμῶν τῶν ἰδίων, νὰ εἶναι οἱ καλύτεροι ἐξ ἡμῶν.

Θὰ πρέπει νὰ ἀποκτήσωμε πολιτικὴν συνείδησιν κα ἰνὰ χρησιμοποιῶμεν καταλλήλως τὸ μόνον καὶ ἀποτελεσματικὸν ὅπλον ποὺ μᾶς παρέχῃ ἡ πολιτεία: τὴν ψῆφον μας.

Ἐὰν σήμερον παραπονούμεθα διὰ τὴν συλλογὴν καὶ φόρτωσιν τῶν προϊόντων ἐπὶ ζώου ἀπαιτεῖται χρόνος 15 λεπτῶν τοὐλάχιστον καὶ ἄλλος τόσος διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ στοίβαξιν χωρὶς ζύγισιν. Θὰ πρέπει συνεπῶς πρὸ τοῦ καθορισμοῦ τῶν μεταφορικῶν νὰ ὑπολογίζηται ἡ ἀξία τοῦ χρόνου αὐτοῦ δρχ. 4,50 περίπου κατὰ ζύγιον καὶ πέραν αὐτῶν νὰ προστίθενται τὰ μεταφορικὰ τῶν ἑκατομέτρων.

Ἐν συνεχείᾳ δὲ ὁ ἐν λόγω πίναξ συνετάγη μὲ βάσιν τὰς συνολικὰς ἐργασίας τοῦ θέρους καὶ δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὅτι λόγω καιρικῶν συνθηκῶν ὁ δασεργάτης τὸν χειμῶνα ἐργάζεται ὑπὸ ἄκρως δυσμενεῖς συνθήκας καὶ τὸ πλεῖστον ὄχι πλῆρες ὀκτάωρον.

Πῶς λοιπὸν ὑπολογίζῃ τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ δασεργάτου ὅστις ἐπραγματοποίησε δύο δρόμους καὶ λόγω βροχῆς ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὴν ἐργασίαν ἵνα βρεγμένος ἀποσυρθῇ στὴν καλύβη του γιὰ νὰ στεγνώσῃ;

15 δραχμαὶ χρειάζονται γιὰ τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον τρέφει 365 ἡμέρας διὰ νὰ ἐργασθῇ 100—120.

Ἰδοὺ διατὶ ἡμεῖς αἰτοῦντες αὔξησιν ἐργατικῶν ἢ μείωσιν μισθώματος δὲ περιφέρομεν τὸν δίσκον τῆς ἐπαιτείας, ἀλλὰ διεκδικοῦμεν τὴν αὔξησιν ὡς δικαίωμα ζωῆς τοῦ δασεργάτου ἐκ τῆς προσόδου τῆς ἐργασίας του.

Τέλος, μὲ τὴν παρέμβασιν τῆς ΚΕΔ εἰς τὰς ὑλοτομίας καυσοξύλων καὶ τὰ γλίσχρα ἐργατικὰ ποὺ χορηγεῖ εἰς τοὺς δασεργάτας, ἔχουν δημιουργήσει αἰσθήματα ἐχθρότητος τοῦ ὀρεινοῦ ἐργάτου πρὸς τὰ δάση, εἰς βαθμὸν ἀνησυχαστικόν διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ φύλαξιν αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς ἀπειλοῦντας αὐτὸ κινδύνους.

Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν, ὅτι ὁσοσδήποτε δασοτεχνικοὺς φύλακας ἂν τοποθετήσητε εἰς τὰ δάση χωρὶς τὴν ἀγάπην καὶ φροντίδα τῶν πέριξ κατοίκων τὰ δάση λεηλατοῦνται, καίονται καὶ ἀφανίζονται.

Πρὸς συγκράτησιν τοῦ ὀρεινοῦ πληθυσμοῦ ἐκ τῆς ἀστυφιλίας καὶ βελτίωσιν τοῦ πενιχροῦ εἰσοδήματός των,

Αἰτοῦμεν ὅπως,

1) Αἱ ὑλοτομίαι καυσοξύλων ἐν γένει ἀνατίθενται ἐπὶ μισθώματι εἰς τοὺς Δασικοὺς Συνεταιρισμοὺς τῆς περιφερείας μας, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν νὰ ἐκπληρώσωσιν καὶ τὰς πρὸς τὸν Στρατὸν ὑποχρεώσεις τῆς ΚΕΔ, τοῦ παρεμβατισμοῦ τῆς Κρατικῆς Ἐκμεταλλεύσεως περιοριζομένου (μέχρι τῆς καταργήσεώς της) εἰς τὴν τεχνικὴν ξυλείαν καστανιᾶς δι' ὃν καὶ συνεστήθη σκοπόν.

2) Μισθώματα εὐθυγραμμισμένα μὲ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐκλεκτοῦ Μακεδόνος θεσπισθεῖσαν κοινωνικὴν πολιτικὴν καὶ προστασίαν τοῦ ὀρεινοῦ πληθυσμοῦ, καὶ μὲ ὑπολογισμὸν τῆς ἀποστάσεως τῆς συστάδος ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοκινήτου βατοῦ σημείου τοῦ δασοδρόμου.

Διότι πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς ὡς τόπου πρώτης ἀποθηκεύσεως τῶν δασικῶν προϊόντων δασοδρόμου, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι βατὸς τὸν χειμῶνα (ὅτε καὶ διατίθενται κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ καυσόξυλα) εἶναι ἄδικος καὶ ὑποβιβάζει τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ δασεργάτου κάτω τοῦ ἡμίσεος.

3) Ἐργατικὰ ΚΕΔ ἀκριβοδικαίως καὶ ἀντικειμενικῶς ὑπολογιζόμενα δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 107080) π.Ἐ. Ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ οὐχὶ μὲ τὸν ἰσχύσαντα μέχρι τοῦδε τρόπον ὑπολογισμοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν. Τὰ δὲ μεταφορικὰ νὰ καθορίζωνται μὲ βάσιν τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθέντα.

4) Πρὸς παροχὴν ἐργασίας εἰς τοὺς ὑποπαπασχολουμένους δασεργάτας, παρακαλοῦμεν ν' ἀνακληθῇ ἡ διαταγὴ τοῦ Σ)τοῦ Ὑπουργείου δυνάμει τῆς ὁποίας δὲν ὑλοτομοῦνται δασικὰ λήμματα ἂν καὶ προβλέπεται ἡ ὑλοτομία των ἀπὸ τὸ διαχειριστικὸν σχέδιον μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἀναμένεται ἡ προέκτασις τῶν δασοδρόμων.

1) Κοινωνικὴ ἀσφάλισις τῶν ἀγροτῶν—δασεργατῶν.

Εἶναι ἠθικῶς ἀσυμβίβαστον οἱ ἀγρόται καὶ δασεργάται μας νὰ πληρώνουν διὰ κοινωνικὴν ἀσφάλισιν ἄλλων τάξεων καὶ οἱ ἴδιοι νὰ εἶναι ἀνασφάλιστοι.

3% πληρώνει ὁ ἐργαζόμενος εἰς τὴν ΚΕΔ δασεργάτης διὰ ΜΤΠΤ. Ταμεῖον Συντάξεως ὑγειονομικῶν μὲ τὸ ἰατρόσημον πληρώνει νοσηλεύοντας τὸ ἄρρωστο παιδί του. Ταμεῖον Συντάξεως Νομικῶν, ἀρτεργατῶν καὶ τόσων ἄλλων.

2) Παράτασιν τοῦ θεσμοῦ προστασίας τῆς σιτοκαλλιεργείας, λόγω τῆς χαμηλῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐδάφους καὶ διότι δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἀλλαγὴ καλλιεργείας.

3) Νὰ διανεμηθοῦν εἰς ἀκτήμονας αἱ ἐπιδεκτικαὶ γεωργικῆς ἢ δενδροκομικῆς καλλιεργείας ἐκτάσεις.

4) Νὰ χορηγηθῶσι πιστώσεις διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς τεχνητῆς γονιμοποιήσεως πρὸς βελτίωσιν τῶν φυλῶν τῶν μεγάλων ζώων.

Ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ,

Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος τῆς ἐπαρχίας μας τρέφει τὴν βάσιμον ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐπιλύσητε τὰ προβλήματα τῆς ἀρμοδιότητός σας καὶ θὰ παράσχητε τὴν γόνιμον συμπαράστασίν σας εἰς τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἄλλων ὑπουργείων αἰτήματά μας.

Μετὰ πλείστης τιμῆς καὶ σεβασμοῦ.
Διὰ τὴν Ἕνωσιν Δασικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀρναίας.

Ὁ Πρόεδρος: Ι. Παπαστέργιος
Ὁ Συμπράτων Σύμ: Κ. Κ[illegible]κας
Ὁ Δ)ντὴς: Ἀστ. Τσατσαρώνης.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΑΡΝΑΙΑΣ

Πήραμε καὶ δημοσιεύουμε εὐχαρίστως τὸ κάτωθι ὑπόμνημα τῆς Ἑνώσεως Δασικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀρναίας μὲ τὴν δλήωση πὸς θὰ εἴμαστε στὸ πλευρό της ἂν χρειασθοῦν ἀγῶνες γιὰ τὴν ἱκανοποίηση ὅλων τῶν δικαίων αἰτημάτων τῶν δασεργατῶν.

ΤΑ ΝΕΑ

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 17 Δεκεμβρίου 1959

Πρὸς
Τὸν Ἐξοχώτατον Ὑφυπουργὸν Γεωργίας Ἀξιότιμον κ. Δ. Θανόπουλον.

Ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ,

Εὐσεβάστως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρωμεν Ὑμῖν τὰ κάτωθι:

Ἡ Βορειοανατολικὴ Χαλκιδικὴ κατ' ἐξοχὴν ὀρεινὴ μὲ χαμηλὴν δασοκάλυψιν περιοχὴ καλύπτεται ἀπὸ 585.000 στρέμματα Δασῶν.

Ἤτοι: Δρυὸς 163.000, καστανέας 30.000, ἀειφύλλων πλατυφύλλων 318.000, πεύκης καὶ λοιπῶν εἰδῶν 14.500 μὲ ἰδιοκτήτας τὸ Δημόσιον, εἰς 507.000 στρέμματα τὰς Κοινότητας 17.000, τὰ Μοναστήρια 34.000 καὶ ἰδιώτας 27.000.

Ὡς ἐκ τῆς ἐδαφολογικῆς καὶ φυσικῆς ταύτης διαμορφώσεως τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς, τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν ἀπασχόλησιν τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας, καταλαμβάνει ἡ ἐκμετάλλευσις τῶ Δασῶν, ἀκολουθοῦν δὲ ἡ γεωργία, ἡ κτηνοτροφία, ἡ μελισσοκομία καὶ ἡ χωρικὴ βιομηχανία.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς πράξεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀπεδείχθη ὅτι οἱ Δασικοὶ Συνεταιρισμοὶ Ἐργασίας ἀποτελοῦν τὴν καταληλοτέραν μορφὴν καὶ ὀργάνωσιν ἐκμεταλλεύσεως τῶν Δασῶν, οἱ δασεργάται τῆς περιοχῆς μας ἀπὸ τοῦ 1937 ὠργανώθησαν εἰς Δασικοὺς Συνεταιρισμοὺς Ἐργασίας, ἐπιτυχόντες οὕτω τὴν οἰκονομικωτέραν διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας, δικαιοτέραν κατανομὴν τῶν ἐκ ταύτης ἐσόδων, ἀλλὰ καὶ ἀρτιωτέραν συντήρησιν τῶν δασῶν ἤτοι: θέματα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰς βασικωτέρας ἐπιδιώξεις τῶν δασεργατικῶν συνεταιρισμῶν.

Εἰς τὴν περιφέρειάν μας σήμερον ὑφίστανται 17 Δασικοὶ Συνεταιρισμοὶ Ἐργασίας, 3 Γαλακτοκομικοί, 2 Μελισσοκομικοί, 1 Χωρικῆς Βιοτεχνίας καὶ 14 Γεωργοπιστωτικοὶ μὲ σύνολον μελῶν 2.050.

Ἡ ἐπαρχία Ἀρναίας μὲ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν δασοκάλυψιν καὶ τὸ πλούσιον ὑπέδαφός της παρουσιάζει μίαν ἰδιομορφίαν οἰκονομίας.

Εἶναι πτωχὴ διὰ τοὺς κατοίκους της καὶ πλουσία εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, διότι δίδει τὰ 0,30 περίπου τοῦ συνόλου τοῦ μεταλλευτικοῦ συνελλάγματος καὶ πολλὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀπὸ μισθώματα καὶ φόρους δασικῶν προϊόντων. Δυνατότητες βελτιώσεως καὶ τῆς οἰκονομίας τῶιν κατοίκων ὑπάρχουσι, ἀπαιτοῦνται ὅμως ὡρισμέαι θυσίαι ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους.

Ἀπαιτεῖται πρῶτον τὸ δασικὸν πρόγραμμα τῆς χώρας νὰ υἱοθετήσῃ ἐντόνως τὴν ἀρχὴν τῆς οἰκονομικῆς συνδέσεως τῶν περιοίκων τοῦ δάσους μὲ αὐτὸ τὸ δάσος. Σύνδεσιν δὲ οἰκονομικὴν θεωροῦμεν τὴν ἐπὶ δικαιωτέρας βάσεως ἀμοιβὴν τοῦ συντελεστοῦ ἐργασία ἐκ μέρους τοῦ δασοκτήμονος Δημοσίου.

Ἡ οἰκονομικὴ σύνδεσις (ὅπως κατ' ἐπανάληψιν ἐτονίσαμεν) τοῦ ἀνθρωνατῇ συντομίᾳ τὰ δεόμενα ἀμέσου ἐπιλύσεως αἰτήματ ά μας.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΛΣΙΣ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΜΙΣΘΩΜΑΤΑ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Κ.Ε.Δ. εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας συμπίπτει μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς καστανιᾶς. Ἐνεφανίσθη τὸ 1950 ὡς σκοποῦσα τὴν καλλιέργειαν τῆς καστανιᾶς εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ὁποίας καὶ πριωρίσθη ἐπ' ἀρκετὰ ἔτη μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὸν δασεργάτην καὶ τὸ Δημόσιον.

Ἡ ἔκτροπή της ὅμως ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ της σκοποῦ καὶ ἡ ἐπέκτασίς της εἰς τὰς ὑλοτομίας καυσοξύλων δρυὸς καὶ ὀξυᾶς, ἐγένετο κατὰ τρόπον κοινωνικῶς ἀπαράδεκτον καὶ εἰς βάρο στοῦ εἰσοδήματος ἐργασίας τοῦ δασεργάτου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ λέγεται ὅτι ἡ Κ.Ε.Δ. ἔλαβε πλέον τὴν μορφὴν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασεργατῶν.

Διὰ νὰ μὴ μᾶς δοθῇ ὅμως ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἀοριστίας θ' ἀναφέρωμεν ὅλως ἐνδεικτικῶς τὰ ἑξῆς:

Διὰ τὴν ὑλοτομίαν, διαμόρφωσιν, φόρτωσιν καὶ μεταφορὰν διὰ ζώου, ἐκφόρτωσιν, ζύγισιν, στοίβαξιν καὶ φύραν μέχρι παραδόσεως, πληρώνει εἰς τὸν δασεργάτην κατὰ τόννον δρχ. 76 μεῖον κρατήσεις 4½ = 73, ἐπὶ καυσοξύλων, τὰ ὁποῖα πωλοῦσα εἰς τὸ ἐμπόριον θὰ εἰσπράξῃ 320 δρχ. κατὰ τόννον ἤτοι θὰ εἰσπράξῃ δι' ἴδιον λογαριασμὸν δρχ. 244 κατὰ τόννον.

Πληρώνει ἐπίσης τὴν κολόνα πελεκητῆς ξυλείας καστανιᾶς δρχ. 15, 50 κατασκευὴ καὶ μεταφορὰ ἐνῷ εἰσπράττει ἀπ ὀτὴν διάθεσιν αὐτῆς δρχ. 43, πληρώνει τοὺς στρωτῆρας ὀξυᾶς δρχ. 276 τὸ μ3 κατασκευὴ καίτοι ἐξάγονται οὗτοι ἀπὸ καθαρισμοὺς ὀξυᾶς καὶ ἀπαιτοῦν πρόσθετον ἐργασίαν, καὶ ὁ δασεργάτης ἀπολαμβάνει 60 δρχ. ἡμερομίσθιον μετὰ βίας, ἐνῷ εἰσπράττει ἀπὸ τὴν διάθεσιν δρχ. 1219.

Ποῦ εἶναι συνεπῶς τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 107080 Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναφερόμενον ἡμερομίσθιον τῶν 120 δραχμῶν μὲ τὰ ἐν αὐτῇ ἀναγνωριζόμενα γενικὰ ἔξοδα;

Ὁ κ. Δασάρχης πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνεφέρθημεν μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι τ' ἀνωτέρω εἶναι καθωρισμένα ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου καὶ δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ χορηγήσῃ οὐδεμίαν αὔξησιν.

Ἐζητήσαμεν νὰ χορηγηθῶσι τὰ πρὸς ὑλοτομίαν λήματα εἰς τοὺς συνεατιρισμούς μας μὲ μίσθωμα καὶ ἐλάβομεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι τὸ Κράτος ἐξόδευσε διὰ νὰ κάμῃ δρόμους καὶ πρέπει νὰ εἰσπράξῃ τὰ ὅσα ἐξώδευσεν, καὶ τι τυχὸν αὔξησις τῶν ἐργατικῶν ἤθελεν δημιουργήσῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὡς χαριστικὴ πρᾶξις θεωρουμένη νὰ ἀναλάβῃ τὸ Δημόσιον νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μὴ δασεργάτας κατοίνἐνίσχυσιν.

Ἀσχέτως πρὸς τὴν λογικὴν βασιμότητα τοῦ ἐπιχειρήματος αὐτοῦ, ἣν δὲν προκαλῶμεν, ἀπαντῶμεν:

1) Τὸ δάσος, ὡς μοναδικὸς καὶ ἀναντικατάστατος ὑδρονομικὸς ρυθμι-

ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ

Εἰς τὸ Πύλιον τῆς Κῷ ὁ ἀγρότης Λεωνίδας Κονταξῆς ὀφειλέτης τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, γιατὶ τὸν ἐπίεσαν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του.

Τὶ νὰ κάμῃ ὁ φωτχός; Ἄλλον δρόμον δὲν μποροῦσε νὰβρῇ, γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν φτώχεια καὶ ἀπὸ τὴν Τράπεζα καὶ προτίμησε νὰ πεθάνῃ....

ἀντικρύζουσα τὸ οἰκονομικὸν χάος εἰς τὸ ὁποῖον ὡδήγησε τὴν χώραν, εὑρίσκεται πράγματι εἰς δεινὴν θέσιν διὰ νὰ ὁμολογῇ, συγκεκαλυμμένως ἔστω, ὅσα ὁμολογεῖ.

'Απορίας ἄξιον ὅμως εἶναι, πῶς ἡ Κυβέρνησις ἀποτολμᾶ τόσον ἀπαραδέκτους συμβουλὰς καὶ ἀνακριβίας εἰς ἕνα τόσον ἐπίσημον κείμενον, ὡς αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐπέβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα. Διότι ἡ συμμετοχὴ τῆς 'Ελλάδος εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Κοινωνίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει ἀπὸ διετίας ἐν πλήρει ἰσοτιμίᾳ μάλιστα, ἐνῷ τὸ δίλημμα τῆς ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν δύο οἰκονομικῶν κοινωνιῶν θὰ ἀντιμετωπισθῇ τώρα μόνον—καὶ ἄνευ ἰσοτιμίας πλέον—ἀπὸ τοὺς κενοὺς ἐγκεφάλους τῆς Εὐνοιοκρατίας.

'Εξ ἄλλου, ἡ «δύσκολος προσπάθεια» αἴφνης, δὲν ἀρχίζει τώρα, ἀλλ' ἔχει ἀρχίσει μὲ τὸ τέλος τοῦ συμμορι τοπολέμου. Καὶ εἶχε παρακάμψει πολλὰς καὶ μεγάλας δυσκολίας μέχρ. τοῦ τέλους τοῦ 1955, ὅταν ἐνεφανίσθη ἡ Εὐνοιοκρατία καὶ μετέτρεψε τὴν ἀνιοῦσαν εἰς κατιοῦσαν. Τὸ νὰ ἐξαίρεται τώρα μόλις—μετὰ πάροδον πλήρους τετραετίας κυβερνητικοῦ βίου ἡ «συστηματικὴ ἔρευνα τῶν προβλημάτων τῆς χώρας» ὑπερβαίνει κάθε ὅριον ἀναχῆς.

Τέλος, ὁ ἐπίλογος, τὸ προσκλητήριον δηλαδὴ τοῦ Λαοῦ εἰς «ἐνεργὸν συμβολὴν» ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἀναδημιουργίας εἶναι τὸ ἀποκορύφωμα τῆς κυβερνητικῆς παχυδερμίας, διότι ποίαν ἄλλην συμβολὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ζητῇ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη ἐξαντλήσει διὰ τῆς ἐπισήμως ὁμολογηθείσης ὑπερφορολογήσεως ὅλα τὰ περιθώρια τῆς ἀντοχῆς τοῦ Λαοῦ; Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι εἰσπράττονται ἀκόμη καὶ σήμερον τεράστιοι φόροι ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων, ἐνῷ δὲν διετέθη ὑπὲρ αὐτῶν οὔτε τὸ δέκατον τῶν εἰσπραχθέντων δισεκατομμυρίων, ἀρκεῖ ὡς ἀπόδειξις τῆς μεγίστης εἰσφορᾶς τοῦ λαοῦ εἰς τὴν οἰκονομικὴν προσπάθειαν, ἀνεξαρτήτως τοῦ χαντακώματος, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν ὡδήγησεν ἡ κλασσικὴ ἀνικανότης τῆς Κυβερνήσεως!

Εἶναι ὅμως τρομερὸν αὐτὸ ποὺ συμβαίνει. 'Αδιαφοροῦν ὅταν ἡ κρίσις ἐμφανίζεται εἰς τὸν ὁρίζοντα τοῦ γεωργοῦ, τὴν ἀφήνουν νὰ ἐπετκαθῇ καὶ νὰ τυλίγῃ τοὺς βρόγχους της εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ γεωργοῦ μέχρις ἀποπνιγμοῦ καὶ ὅταν ὡς ἀναπόφευκτον ἐπακόλουθον φθάσῃ ὁ ἀντίκτυπος εἰς τὰς πόλεις, τότε μόνον ἀνησυχοῦν καὶ τρέμουν. Μωραὶ παρθένοι! Κεναὶ κεφαλαὶ καὶ ἀνάξιοι Κυβερνῆται! 'Εκρούσαμε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου πέρυσι εἰς σχετικὰ μὲ τὰ γεωργικὰ ζητήματα ἄρθρα μας καὶ μερικοὶ ἠθέλησαν νὰ μᾶς εἰρωνευθοῦν μὲ ὀλίγον πνεῦμα καὶ πολλὴν βλακείαν ὅτι ἡμεῖς, θὰ λύσωμε τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα! 'Ελᾶτε τώρα ἐσεῖς νὰ τὸ λύσετε μὲ τὸ πενταετὲς πρόγραμμά σας καὶ τοὺς περιορισμοὺς τῶν διαφόρων καλλιεργειῶν.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν τῆς τραγικῆς ἀποτυχίας τῆς κυβερνητικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, θὰ ἦτο ἐγκληματικὸν νὰ μὴ λυπεῖται κανείς. Διότι ἡ ἀποτυχία τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς εἴτε εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τομέα εἴτε εἰς τὸν ἐξωτερικόν, δὲν εἶναι ἀποτυχία προσωπικὴ τοῦ ἑκάστοτε κυβερνήτου, ἀλλὰ ἐθνική. Καὶ οὐδεὶς Ἕλλην εἶναι δυνατὸν νὰ θέλῃ ἢ νὰ εὔχεται τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καταστροφήν.

'Αλλ' εἶναι κα ἰχρέος ἠθικὸν καὶ ἐπιβεβλημένον εἰς ἡμᾶς, ἐφ' ὅσον διαβλέπομεν κινδύνους ἐθνικῆς συμφορᾶς, νὰ ἀναφέρωμεν ἐν πάσῃ δυνάμει τὴν ἀλήθειαν, τὸν κοροϊδεύει, δὲν τὸ ξέρει. Μὰ τὴν ἀκούει ποὺ τοῦ λέει «Τὸ σύρμα - σύρμα»...

Καὶ προχωρεῖ πάλι ὁ δόλιος ὁ ξένος καὶ βρέχεται πλειότερο τώρα ἀπ' τὸν ἱδρῶτα τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀγωνίας του, ἀπὸ τὸ σύρμα - σύρμα, χωρὶς νὰ ξέρῃ ποῦ πάει, χωρὶς νὰ βλέπῃ καὶ ἀπὸ ποῦ ἦλθε...

Κάποτε, ὅταν ὁ ἥλιος πιὰ βασίλεψε καὶ ἡ νύχτα πῆρε νὰ ἁπλώνῃ τὰ μαῦρα πέπλα της γιὰ νὰ σκεπάσῃ καὶ νὰ κρύψῃ καὶ τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ καὶ τοὺς δίκαιους καὶ τοὺς ἄδικους, φτάνει κι' ὁ ξένος ἀπέναντι σὲ μιὰ καλύβα ποὺ ἔβλεπε νὰ βγαίνῃ καπνός. Μιὰ χαράδρα ὅμως τὸν χώριζε ἀπ' αὐτή. Στέκει καὶ φωνάζει μ' ὅλη τὴ δύναμί του:

— Ἔ, πατριώτηηη! Ἔ, ἀπ' τὴν καλύβα πατριώτηηηη!...

— Ἔεε!... τ' ἀποκρίθηκε μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὴν καλύβα καὶ φάνηκε κι' ὁ ἄνθρωπος μαζί.

— Εἶμαι ξένοοος! 'Απὸ ποῦ νἄλθω στὴν καλύβαα!...

— Πάρε τὸ σύρμα καὶ ἔλαα[5] τ' ἀποκρίθηκε πάλι ὁ ἄγνωστος ἀπ' τὴν καλύβα.

Στέκει καὶ σκέτφεται. Πάλι τὸ σύρμα! 'Αλλὰ τὸ σύρμα ποὺ βλέπει, δὲν πάει στὴν καλύβα. Φεύγει ἀψηλὰ μακρυὰ καὶ χάνεται στὴ ράχη τὴ μαρκυνή. Κι' ὁ ξένος, δὲν πιστεύει πιὰ τώρα οὔτε τὸν ἄνθρωπο ποὺ βλέπει, οὔτε τὸ σύρμα - σύρμα, ποὺ φεύγει μακρυὰ κα ἰχάνεται. Καὶ προσκαλεῖ τὸν ἄγνωστο, νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος νὰ τὸν χειραγωγήσῃ, νὰ τὸν τραβήξῃ κοντά του, νὰ τὸν σώσῃ...

Κι' ὅταν ἀντάμωσαν οἱ δυὸ ἄγνωστοι, ἔμαθε ποιὸ ἦταν τὸ σύρμα - σύρμα, ποὺ ἦταν τὸ μονοπάτι τῆς συντομίας καὶ ὄχι τὸ σύρμα τοῦ τηλεφώνου.

σταυροκοπήθηκε καὶ εἶπε: «Χριστέ μου, Ἅγιε Βασίλη μου, μὲ σώσατε».

ΓΕΩΡ. Ν. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

— ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τώρα, εἶναι ἡ δική του. Τοῦ λέει ἀλ

ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ

Εἰς τὸ Πύλιον τῆς Κῷ ὁ ἀγρότης Λεωνίδας Κονταξῆς ὀφειλέτης τῆς 'Αγροτικῆς Τραπέζης, γιατὶ τὸν ἐπίεσαν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του.

Τὶ νὰ κάμῃ ὁ φωτχός; Ἄλλον δρόμον δὲν μποροῦσε νὰβρῇ, γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν φτώχεια καὶ ἀπὸ τὴν Τράπεζα καὶ προτίμησε νὰ πεθάνῃ....

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

'Ο ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλος καὶ ὁ ὑπουργὸς κ. Μάρτης ἀνεχώρησαν στὴν Βόννη γιὰ συνομιλίες ἐπὶ θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἐπισήμους .

— 'Ο Διάδοχος Κωνσταντῖνος τὴν 2αν τρέχοντος ἀπένειμε διπλώματα εἰς τοὺς νέους Προσκόπους τῶν 'Αθηνῶν εἰς τὸν Πύργον τῆς Βασιλίσσης καὶ ἔκοψε καὶ τὴν βασιλόπιττα.

— 'Ο ὑφυπουργὸς 'Εθνικῆς 'Αμύνης κ. Γ. Θεμελῆς, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου Στρατοῦ, Ναυτικῶν καὶ 'Αεροπορίας ἐπεσκέφθη τὰς Μονάδας τῆς 5ης μεραρχίας Κρήτης καθὼς καὶ τὰς ἀεροπορικὰς βάσεις τῆς Μεγαλονήσου.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

Πολλὲς φοβερὲς διαστροφὲς μαστίζουν τὴν Νεολαίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς καὶ ἀνησυχοῦν σοβαρῶς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὀργανώσεις προστασίας τῶν νέων. 'Επὶ 100 νεαρῶν κοριτσιῶν, τὰ ὁποῖα συνελήφθησαν διὰ μικρὰς καὶ μεγάλας παραβάσεις, τὰ 67 ἔφερον εἰς τὸ χῶμα τους σημάδια σαδιστικῶν πράξεων.

—Ἄνω ἀπὸ 200 Πέρσαι δημοσιογράφοι, ὑπέγραψαν ψήφισμα διὰ τὸν Τοῦρκον Πρόεδρον Τζελὰλ Μπαγιάρ, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας γιὰ τὰ ἀντιδημοκρατικὰ μέτρα τῆς καταδίκης τοῦ Τούρκου δημοσιογράφου 'Αχμὲτ 'Εμὶν Γιαλμὰν εἰς φυλάκισιν 2 ἐτῶν, διότι ἐπέκρινε τὴν τουρκικὴν Κυβέρνησιν.

— 'Η ἰδινικὴ βουλὴ ἐψήφισε νόμον ποὺ ἀπαγορεύει αὐστηρῶς τὴν προσφορὰν προικός ἀπὸ τὰ κορίτσια ποὺ παντρεύονται. Τὸ ἔθιμο αὐτὸ ἀπὸ πολλὰ χρόνια, δημιουργοῦσε μεγάλα ἐμπόδια καὶ δύσκολα προβλήματα γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν κοριτσιῶν τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν.

— Προβλέπεται ὅτι μέσα σὲ δυὸ χρόνια ἡ Κίνα θὰ κατέχῃ καὶ αὐτὴ βόμβαν «ἀτόμου», ὁπότε θὰ ἀνατραπῇ ἡ ἰσορροπία τῶν δυνάμεων εἰς τὴν 'Ασίαν.

— 'Ο Νικήτα Κροῦστσεφ ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ Ρωσία ἔχει ἀναστείλει τὴν δοκιμὴν ἀτομικῶν ὅπλων.

Τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Μόσχας ἐξέδωκε πολύτιμο ἡμερολόγιο τοῦ 1960, ποὺ περιλαμβάνει ὀνόματα 'Αγίων αἱ τὶς σπουδαιότερες γιορτὲς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

— 'Η ἐπίσκεψις τοῦ βασιλέως τοῦ Βελγίου Μπωντουὲν εἰς τὸ Βελγικὸ Κογκό, δὲν ἔλυσε κανένα πρόβλημα ἐκεῖ, ἡ δὲ ἀπαίτησις τούτου νὰ γίνῃ ἀνεξάρτητον παραμένει ἀκεραία.

— Εἰς τὴν 'Αμερικὴ μελετᾶται ἡ καθιέρωσις συστήματος προειδοποιήσεως ἐναντίον ἐπιθέσεως διὰ πυραύλων, μὲ τὴν δημιουργίαν ἁλύσου ἀπὸ δορυφόρους ποὺ θὰ περιστρέφωνται γύρω ἀπὸ τὴν γῆν ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον, οἱ ὁποῖοι θὰ διερευνοῦν τὸ διάστημα μὲ ὑπερύθρους ἀκτίνας.

Συνεχίζεται ὁ πόλεμος τῶν νεύρων μεταξὺ 'Ιρὰκ καὶ Περσίας.

— Εἰς τὰς 'Αθήνας ἡ κ. Λ. Στεφανίδου ὑπέβαλε μήνυσιν ἐναντίον τῆς διευθύνσεως τοῦ κινηματογράφου «'Αντζέλα» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, διότι οὗτος κατὰ τὸ διάλειμμα τῆς παραστάσεως ποὺ παρακολουθοῦσε ἡ κυρία μὲ τὰ δυὸ παιδάκια της παρουσίασε εἰκόνας πολὺ τολμηρὰς ἀπὸ τὸ ἔργον «Λουκρητία Βοργία».

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΠΑΥΛΟΥΔΗΣ
ΡΑΠΤΗΣ
Βασ. Σοφίας 17—Τηλ. 21-357
Θεσσαλονίκη